

J e g y z ő k ö n y v

az Országos Köznevelési Tanács

2010. február 11-én, csütörtökön, 10 órakor

az Oktatási Minisztérium (Budapest, Szalay utca 10-14.)

101. számú tanácstermében megtartott üléséről

Napirend:

1. Döntés „A Kétnyelvű Oktatás Kerettanterve az általános iskolák 5-8. évfolyama számára” című dokumentumról
Előadó: dr. Trencsényi László, a KTB elnöke

2. Tájékoztató a közoktatást érintő fejlesztésekről, különös tekintettel a TÁMOP 3.1.1., a TÁMOP 3.2.2. és a TÁMOP 3.1.4. programokra
Előadók: az Educatio Kft. közoktatási igazgatóságának képviselői

3. Tájékoztató az alábbi jogszabály-tervezetekről:
 - 3.1./ „Az egyes sajátos közoktatási feladatok támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló .../2010. (...) OKM-rendelet”
Előadó: Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes
Szakértők: Orbán Anikó, Nagy Gyöngyi Mária, dr. Madarász Hedvig

 - 3.2./ Az érettségi és a szakmai vizsgák támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló .../2010. (...) OKM-rendelet tervezetéről
Előadó: Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes
Szakértők: Marosán Enikő, Domján Istvánné

 - 3.3./ A sajátos nevelési igényű gyermekekkel, tanulókkal foglalkozó gyógypedagógiai pótléokra jogosultak támogatása és az osztályfőnöki pótléokra jogosultak támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló .../2010. (...) OKM-rendelet tervezete
Előadó: Csillag Márta főosztályvezető
Szakértő: Béresné dr. Dunai Gyöngyi

 - 3.4./ Az alapfokú művészetoktatás támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló .../2010. (...) OKM-rendelet tervezetéről
Előadó: dr. Madarász Hedvig

4. Egyebek

Elnököl: dr. Loránd Ferenc

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetsége Beszédgyorsíró Szolgálat)

Az ülés résztvevői

Az Országos Köznevelési Tanács részéről:

Dr. Loránd Ferenc, az OKNT elnöke

Barlai Róbertné
Dr. Cseh Sándor
Görbe László
Dr. Hadházy Tibor
Dr. Hunyady Györgyné
Dr. Karlovitz János
Dr. Keszei Ernő
Dr. Mihály Ottó
Dr. Nahalka István
Dr. Pukánszky Béla
Dr. Szabados Lajos
Dr. Szebedy Tas
Dr. Szenes György
Bátyai László
Dr. Trencsényi László
Dr. Závodszy Géza

Az Oktatási Minisztérium részéről:

Dr. Szüdi János
Csillag Márta
Kosinszky Zsuzsanna
Dr. Madarász Hedvig

További jelenlévők:

Könczöl Tamás (Educatio Nonprofit Kft.)
Berecz Árpádné (Educatio Nonprofit Kft.)
Puskás Aurél (Educatio Nonprofit Kft.)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 04 perc)

DR. LORÁND FERENC, a Tanács elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Mindenkit szeretettel köszöntök. Kívánok mindenkinek elviselhető újévet, jó tanácskozásokat, és a mai ülést megnyitom.

Érkezett – ezt még napirend előtt szeretném mondani, amit önöknek kiosztottunk – a Magyar Drámapedagógiai Társaságtól egy levél az én nevemre, de mint az OKNT elnökének címezve. Majd az egyebekben eldöntjük, hogy mit kezdünk vele, addig át tudják tekinteni. Érkezett még egy levél Szakácsné Maricától az óvodai alapprogrammal kapcsolatban, azt is felolvassuk, az „egyebek” keretében tárgyaljuk.

Az első napirendi pont előadójaként Trencsényi Lászlót kérem tisztelettel, vezesse fel a kéttannyelvű oktatási kerettantervvel kapcsolatos előterjesztést. Parancsolj!

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Tisztelt Köznevelési Tanács! Azt szeretném kérni ebben az esetben is, hogy a Köznevelési Tanács gyakorolja azt a szokásjogát, hogy a kerettantervi bizottság döntésének bizalmat szavaz. Mögötte az áll, hogy a bizottság előtt kétszer járt ez a kerettanterv, először lényeges javításokat kértünk, amelybe a szerzők belementek, a javításokat a referens ellenőrizte, úgyhogy az a kerettantervi bizottság álláspontja, hogy ez a kerettanterv műfajának is megfelel, a választékot kellemesen színesíti.

Becsléseim szerint nem túl nagy kör lesz, amelyet ez a fajta kerettanterv elér, de ez már nyilván a szerzők dolga. Először alkalmaztuk azt a kerettantervi bizottsági határozatot, hogy a jóváhagyás esetén nem a rendelet szövegében, mert azt nem lehet, de a kerettantervi bizottság honlapján a szerzők név szerint jelennek meg. Ugyancsak először – amennyiben hozzájárulnak, és ők hozzájárultak – alkalmaztuk azt a határozatunkat, hogy gyarapodik, telik a kerettantervi kosár, hogy egy olyan típusú eredetiségvizsgálatot is önbevallás alapon elsősorban elvégezzünk, hogy a benyújtott kerettanterv milyen mértékben tér el az eddig létező kerettantervektől. Tehát most itt nem a plágium értelmében, de hogy valóban gazdagítja-e a kínálatot, vagy csak kozmetikáz más kerettanterveket és megjeleníti újként. Ez egy új termék, tehát ezen a ponton is biztató.

Ehhez csatolnám a kör e-mailemben tett kérdésemet, hogy hozzájárul-e az OKNT, hogy március 4-én tarthasson ülést a kerettantervi bizottság, és akkor március 11-én – ez eltér az OKNT határozatától, mert egy hosszabb időt kért a Tanács – a két természettudomány tanterv, a szakiskolai tanterv, a Nemzeti Tankönyvkiadó tanterve és a Dobbantó Program alaptantere az, amelyet a március 4-ei ülésünkig tisztességesen tudunk szakértetni. Kint van már a munka a szakértőknél, de ha ennél erőteljesebb tempót kérnétek tőlünk, akkor azt nagyon nehezen tudnánk tartani, vagy az áprilisi ülésre halasztódnának ezek a döntések, ami egy kicsit bonyolultabbá teszi a dolgot.

ELNÖK: Tehát a kérdés az, hogy az OKNT beleegyezik-e abba, hogy ez március 11-én kerüljön tárgyalásra.

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Azzal, hogy március 5-én tudunk határozati javaslatot előterjeszteni. A kerettantervek hozzáférhetőek most is az Oktatási Hivatalban.

ELNÖK: De ez azt jelenti, hogy amikor az álláspontokat kialakítjátok, akkor azt kör e-mailben megkapjuk?

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Igen, ezt intézi a hivatal. Eddig is így tette, csak nem egy hetet adott az OKNT-nek, hogy felkészüljön.

ELNÖK: Akkor ez a kérdés. Hozzászólás? Szenes György!

DR. SZENES GYÖRGY: Köszönöm szépen. Én csak nagyon szeretném kérni az OKNT-t, hogy tegye meg ezt a lehetőséget, mert ezek közül a kerettantervek közül elsősorban a szakiskolai kerettanterv olyan késésben van már, amelyet mindenképpen nagyon gyorsan az iskolák számára be kellene mutatni, hiszen ezeknek az iskoláknak szeptember 1-jétől már ennek alapján kellene indulniuk. Pedagógiai programot, helyi tantervet kell készíteni, itt egy csomó feladatuk van. Ha ezt nem kapják meg tegnap, vagy legkésőbb március 11-én, akkor itt komoly gondok lesznek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, hogy ez a több kerettanterv jóváhagyása igényli-e azt, hogy arra napra eleve egy egész napos ülést tervezzünk be, itteni ebédeléssel, vagy szerinted belefér...

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Elnök úr, ezt ne tőlem kérdezd, mert én most is azt kértem, hogy a szokásjogot gyakoroljuk, hogy az OKNT bizalmat szavaz a kerettantervi bizottság döntésének, analóg a tankönyvbizottságnak és a PAT-nak. De ha úgy gondolja az OKNT, hogy ezekről részletes vitát akar, akkor nyilvánvalóan ez a helyzet áll elő, de én szeretnék jó előterjesztéseket hozni. Az nem gyakorlatunk az utóbbi időben, hogy elutasító határozatot hozunk, hanem javítást, akkor az nyilván nem jön ide, hanem akkor az csúszik, de az már a szerző felelőssége.

ELNÖK: Értem. *(Dr. Hunyady Györgyné: Támogatom. Szavazzunk!)* Akkor szavazzuk meg, hogy 11-én ezek a kerettantervek programba kerülnek. Attól kell eltekinteni, hogy nem lesz meg a 8 nap. *(Szavazás.)* Ki szavazott ellene? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* Köszönöm szépen.

Akkor ez határozat, ez a 11-ei ülésünknek lesz a napirendjén.

Akkor most rátérhetünk az eredeti napirend szerinti tárgyalásra.

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Erről az egy Szőlőtőről döntsünk most. Ez bent van.

ELNÖK: Jó.

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Tudomásom szerint az Oktatási Hivatal küldött át anyagot.

ELNÖK: Mi van ezzel a Szőlőtővel?

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Javasoljuk.

ELNÖK: Nekem kihunyt a számítógémem egy darabig. Karlovitz úr!

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Én támogatom a kéttannyelvű kerettanterv jóváhagyását. *(Dr. Szabados Lajos: Kétnyelvű!)* Kétnyelvű. A másik megjegyzésem, hogy ezt az utat, amit jár a kerettantervi bizottság, nagyon jónak tartom, hogy nem veti el ezeket a kerettanterveket, ha hibásak, hanem javításra visszaadja. Én örülök neki, hogy minél több kerettanterv keletkezzen. Egy harmadik megjegyzésem, ami viszont bonyolultabb egy kicsit: most már itt

az idő, hogy annyi kerettantervünk van, hogy akár visszanyerhessük vagy kutathassuk a kerettanterveknek azon részét, amelyek közösek. Ezzel meg tudnánk a NAT-ot úgy támogatni hátulról, hogy a közös tananyagot kimutatva, egy úgynevezett ajánlott tananyagot tudnánk hozzátenni. De ez a jövő zenéje, viszont fel fogom vetni majd ismételten. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Akkor mi a javaslatod?

DR. MIHÁLY OTTÓ: Az, hogy támogatja.

ELNÖK: Az rendben van, de...

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Az majd egy távlati dolog lesz, hogy a kerettantervek most már annyian vannak, hogy kinyerhetjük azt az anyagot, ami közös, vagyis a közös értékeket a kerettantervekből. Egy kutatást kellene ehhez csinálni, erről majd később leteszek egy konkrét javaslatot.

ELNÖK: Jó, akkor majd meg kellene vitatnunk, hogy kik vállalkozhatnak arra vagy kiket kérünk fel egy ilyen összesítésre. Akkor tehát előttünk van a KTB előterjesztése a Szőlőtőről és a kétnyelvűről. Szavazásra teszem fel, először a kétnyelvű oktatás kerettantervével kapcsolatos javaslatot. Aki elfogadja, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 15 igen. Ellenszavazat? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodás? (2)

2 tartózkodással elfogadtuk.

Most jön a Szőlőtő. *(Dr. Trencsényi László: Nem, ez ugyanaz!)* Bocsánat, akkor nincs több megszavaznivaló.

A következő napirendi pontunk a TÁMOP program. Tisztelettel köszöntöm Puskás Aurélt és Könczöl Tamást. Kérem, hogy vezessék elő a napirendet.

KÖNCZÖL TAMÁS: Jó napot kívánok a Tisztelt Kollégáknak! Először is köszönjük szépen a meghívást. Könczöl Tamás vagyok, az Educatio Nonprofit Kft. közoktatási és eLearning igazgatója. Két kollégámmal érkeztem: Berecz Árpádné Gyöngyivel, aki a közoktatási igazgatóság folyamatmenedzsere, és Puskás Aurél kollégámmal, aki a közoktatási igazgatóság hálózatkoordinációs szakmai vezetője.

Úgy terveztük az előadást, hogy először egy számítógépes prezentáció segítségével áttekintő képet szeretnénk nyújtani az Új Magyarország Fejlesztési Tervről (ha megengedik, akkor rövidíteném: ÚMFT), majd ezt leszűkítjük a Társadalmi Megújulás Operatív Program (TÁMOP) 3.1.1-es konstrukciójára.

A prezentáció diáit a kollégák rendelkezésére bocsátottunk kinyomtatva (bírom benne, hogy nem túl apróbetűs), majd az előadás végén, ha esetlegesen kérdés, megjegyzés vagy bármilyen észrevétel lenne, akkor kollégáimmal együtt ezekre válaszolunk.

Ha ez így megfelelő, Elnök Úr, akkor kezdeném is.

ELNÖK: Igen, kezdjétek! Van ez ellen a felvezetés ellen valami kifogás? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Akkor tiétek a szó!

KÖNCZÖL TAMÁS: Köszönöm szépen! Mindenképpen azzal kell kezdenem, hogy az előzményekről néhány gondolatot elmondjak, de alapvetően az Új Magyarország Fejlesztési Terv konstrukcióit, feladatait fogom ismertetni.

Az ÚMFT előzményeként a Nemzeti Fejlesztési Terv (rövidítve: NFT) a Humán Erőforrás Operatív Programját kell megemlítenem, amely megelőzte az Új Magyarország Fejlesztési Terv projektjeit 2004-től 2006-ig.

Alapvetően azt gondoljuk, hogy a közoktatás permanens megújításában az utóbbi időben ez volt a legnagyobb olyan program, amely tervezetten, szervezeten a közoktatást és annak minden szereplőjét a humán erőforrás-fejlesztéssel megcélózta. Az NFT-ben a fejlesztés és a pályázatok szakmai támogatása központi programon keresztül történt, onnan közvetlenül érték el a fejlesztések és a támogató rendszer az oktatási intézményeket. A második szakaszban, az ÚMFT-ben ez a logika már átalakult. A TÁMOP-ban központi tartalomfejlesztés nincs, a szolgáltatás-fejlesztés és biztosítás pedig régiós koordinációs szervezeteken keresztül hat közvetlenül és közvetve az oktatási rendszerre.

Az ÚMFT-nek három nagy ágát, operatív programját említeném meg. Az első a Társadalmi Megújulás Operatív Program, a TÁMOP (ez az, amiről alapvetően szó lesz), amely alapvetően humán erőforrás-fejlesztés típusú, tehát az oktatás, képzés tartalmi fejlesztésének és szolgáltatás fejlesztésének a programjait, projektjeit tartalmazza. A második operatív program a Társadalmi Infrastruktúra Operatív Program, a TIOP, amely az informatikai infrastruktúrafejlesztést célozza meg, valamint a harmadik, a Regionális Operatív Program, a ROP, amely pedig az iskolai épületek felújításának és újak építésének projektjeit tartalmazták.

Az ÚMFT-ben 18 konstrukcióról beszélünk, ebből 14 pályázati konstrukció és 4 kiemelt projekt, amelyet általában egy-egy háttérintézmény vagy azok konzorciumai bonyolítanak le. Maga az egész ÚMFT kétéves végrehajtási szakaszokban gondolkodott eddig: a 2007-2008-as és a 2009-2010-es akcióterv. Az ez utáni szakaszok tervezése most van folyamatban.

A következő dián egy ábrában is összefoglaltuk a konstrukciókat, azok szerkezete vizuálisan talán jobban áttekinthető. Tehát az ÚMFT-nek ez a három fő operatív programja van, a TÁMOP, TIOP, ROP, vagyis a humán erőforrás-fejlesztések programjai, az informatikai infrastruktúrafejlesztések programjai és az iskolai épületek-felújításának, építésének programjai. Ezek együtt biztosíthatják azt a környezetet, illetve alapozhatják meg azt a fejlesztő hatást, amely az élethosszig tartó tanulást megalapozhatja, a kompetencia alapú oktatás elterjesztését segítheti.

A fejlesztés filozófiájáról már beszéltem, tehát azt kell látni, hogy az eddigi központi fejlesztések helyett központilag koordinált fejlesztésekről beszélünk. A TÁMOP 3.1.1 kiemelt projektnek az a célja, feladata, hogy a közoktatási intézményrendszert és a szolgáltató rendszert humán erőforrás-típusú fejlesztéssel támogassa a kompetenciaalapú oktatás elterjesztésében.

Nagyon fontos, hogy ennek a feltételrendszerének kialakítását, a programok lebonyolítását a pályázat kezelői, kiírói, tehát a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, az OKM, mint szaktárca, a közreműködő szervezet, az OKMTI és a kiemelt projektek lebonyolítói, valamint a szolgáltatók és az intézmények közösen, együttesen erővel végezzék.

A következő ábrán a 18 konstrukcióból a legközvetlenebbül kapcsolódókat emeltük ki. A prezentációban a színezés nem nagyon látszik, de a sötétebb színnel azt akartuk jelezni, hogy az Educatio Nonprofit Kft. és az OFI konzorciumában valósul meg a TÁMOP 3.1.1. kiemelt projekt. A másik kiemelt projektünk, a TÁMOP 3.3.1., amelynek az esélyegyenlőség és integráció a címe, a tartalma esélyegyenlőségi támogató rendszer kiépítése. Ezt az Educatio Nonprofit Kft. menedzseli. Az ábrából látszik, hogy a TÁMOP 3.1.1 kiemelt projekt a hálózatkoordinációs rendszerrel közvetlenül is hat, vagyis támogatja a közoktatási intézményeket, illetve azok feladatellátási helyeit. A kiemelt projekt közvetve is hat a TÁMOP 3.2.2. régiós koordinációs szervezetek közreműködésével az intézményrendszerre.

Minden egyes olyan termék és szolgáltatás, amit az NFT-ben gyakorlatilag csak az Educatio, illetve a Sulinova fejlesztett, kiegészül a teljes közoktatásra dolgozó piac fejlesztési kapacitásával, tehát termékek és szolgáltatások semmilyen módon nincsenek korlátozva. Az Educatio további fejlesztéseket végez, de a pályázati kiírásoknak nagyon hangsúlyos része, hogy bármilyen, a pályázati kiírásnak megfelelő termék és szolgáltatás a piacról igénybe vehető, ami mellé az Educatio csak odateszi a saját fejlesztéseit, és a pályázók és az intézmények döntenek el, hogy ebből a szolgáltatáskínálatból mit használnak, mit vesznek igénybe.

A kiemelt projektben a TÁMOP 3.1.1. a régiós koordinációs hálózaton keresztül a régiós koordinációs szervezetekkel együttműködünk, és így jutunk el magukhoz az intézményekhez, illetve a feladatellátási helyekhez. Ezekről még fogunk beszélni.

A TÁMOP 3.1.2-es konstrukcióban piaci alapon fog történni a tartalom, illetve taneszköz fejlesztés, azaz bármelyik piaci szereplő, szolgáltató, kiadó a kiemelt projekt támogatásával - az aktuális jogi és tartalmi szabályozásnak megfelelően – piaci termékek fejlesztésére nyer el támogatást, amelyeket később piaci alapon juttathat el az oktatási intézményekhez.

A pályázatoknál még külön meg kell említeni a TÁMOP 3.1.4-et, ez a legnagyobb olyan pályázatot, amelynek a célja a kompetenciaalapú oktatás elterjesztése a közoktatási intézményekben. De egyéb kiegészítő pályázatok is futnak, mint például a TÁMOP 3.1.6., az egységes gyógypedagógiai módszertani intézményeknek szóló pályázat, és a nemrégiben megjelent TÁMOP 3.4.2., ami az SNI integrációval foglalkozik.

Az ábrában a támogató pályázatoktól ezzel a szaggatott vonallal logikailag elhatároltuk a fejlesztési TÁMOP-konstrukciókat. A TÁMOP 3.1.2., amely a tartalomfejlesztési TÁMOP pályázati program lesz. Ez a tartalomfejlesztés pályázati úton megvalósuló fejlesztési kerete, tehát nem az Educatio írja ki, csak szakmailag támogatja, amelyben további hagyományos és digitális taneszközök fejlesztésére ír majd ki az irányító hatóság pályázatokat.

A TÁMOP 3.1.5. egy kiegészítő, kifejezetten pedagógusképzéssel, továbbképzéssel foglalkozó pályázati konstrukció, amely két részből áll. Az a) része felsőfokú képzési programokban való részvételt támogat, a b) része a pedagógus-továbbképzési programokban való részvételt támogatja. Mind a kettőnek az a célja, hogy az intézményekben a pedagógusok szakmai fejlesztését célzott támogatással biztosítsa.

A TÁMOP 3.1.6., amiről az előbb már említést tettem az összefoglaló ábrában, az EGYMI-knek szóló pályázati konstrukció. Itt 21 darab egységes gyógypedagógiai módszertani intézmény nyert pályázatot. Alapvetően már eddig is meglévő, főleg gyógypedagógiai intézményekről beszélünk, amelyek arra pályáztak, hogy szolgáltatóként az SNI-tanulók együttnevelési gyakorlatának kialakítását, elterjesztését támogatni tudják.

A legnagyobb pályázat a már említett TÁMOP 3.1.4.-es jelű pályázat, amelynek tehát a fő célja a kompetenciaalapú oktatás elterjesztése. Ez az, amiről a bevezetőben említést tettem, hogy a HEFOP-os pályázatok voltak az előzményei, ahol először több mint száz intézményben egy pilot-fejlesztés során gyakorlatilag élők munkájában a fejlesztők és a kipróbálók együtt munkálkodva készítették el az első körös kompetenciafejlesztő programcsomagokat. Utána ez az intézményi kör először kibővült 300 adattal, majd összesen mintegy 600 intézményre. Alapvetően tehát ezek a pályázatok fenntartói pályázatok voltak, ami azt jelenti, hogy egy-egy önkormányzat egy vagy több feladatellátási hellyel pályázhatott erre, egyenként 5-25 millió forintot lehetett erre elnyerni, és majd a későbbiekben látható, hogy milyen termékeket, szolgáltatásokat lehetett igénybe venni a pályázati cél elérésére.

A TÁMOP 3.1.4. pályázatok megírását a kiemelt projekt támogatta, mégpedig annyiban, hogy helyzetelemző szaktanácsadókat képzett ki, ezek a helyzetelemző

szaktanácsadók segítettek az intézményeknek a pályázataik elkészítésében, vagyis abban, hogy milyen szaktanácsadót, továbbképzési programot, eszközt, taneszközt válasszanak céljaik megvalósításához. Amikor már nyertes pályázóról beszélhetünk, akkor ezeket a szaktanácsadókat felváltották a folyamat-szaktanácsadók és a mentor-szaktanácsadók típusában és számszerűségében is széles rétege.

A folyamat-szaktanácsadó az intézményi bevezetést támogató tanácsadó, a mentor-szaktanácsadó pedig az, aki a pedagógust közvetlenül támogatja abban, hogy hogyan is kell ezeket a célokat ezekkel az eszközrendszerrel, támogató rendszerekkel abban segíteni, hogy be tudja vezetni a kompetenciaalapú oktatást a mindennapi gyakorlatába.

Az egyik központi szolgáltatásunk az úgynevezett szolgáltatói kosár. A szolgáltatói kosár magában a TÁMOP 3.1.4.-es pályázatokban központi funkciót látott el, amelyben négy kategóriába rendezve tematizálva jelentek meg azok a termékek, szolgáltatások, amelyeket igénybe lehetett venni, a szakmai feladattervüket ennek megfelelően kellett elkészíteniük (ezekről bővebben fogunk még beszélni).

Ki kell emelnünk következő TÁMOP-konstrukciót, a TÁMOP 3.2.2-t is. A TÁMOP-ban nagyon fontos szerepet szántak a tervezők a régióknak, mégpedig azért, mert ők is és mi is úgy gondoljuk, hogy a szakmai támogatás szempontjából a régiók idézőjelben „közelebb vannak az intézményekhez”. Jobban ismerik a helyi adottságokat, lehetőségeket, igényeket tehát a kiemelt projekt és a piac által nyújtott termékeket, szolgáltatásokat hatékonyabban tudják szervezni, közvetíteni az oktatási intézmények felé.

Nagyon fontos azt kiemelni, hogy a 7 régióban már megvan mind a 7 nyertes TÁMOP 3.2.2.-es régiós koordinációs szervezet. Ezekkel mi gyakorlatilag napi kapcsolatban vagyunk, a kiemelt projektben bármilyen termék-, szolgáltatásfejlesztés elindul vagy el fog indulni, azt mind-mind közösen dolgozzuk ki, fogadjuk el. Zárójelben megjegyzem, hogy ezeken a műhelymunkákon az irányító hatóság, az Oktatási Minisztérium, az OKMTI képviselői is részt vesznek. Tehát mind a tervezői, mind a végrehajtói oldal, mind a közvetlenül az intézményeket elérő régiós koordinátorok is ebben a tervezési folyamatban részt vesznek, és azt gondoljuk, hogy gyakorlatilag ezzel garantált a szakmai minőségbiztosítás is.

Meg kell említeni a TÁMOP humán erőforrás-típusú fejlesztései mellett a TIOP kiemelt programját is. Szintén az Educatio Nonprofit Kft. menedzselésében elindult a TIOP 1.1.2. jelű kiemelt projekt, amely a humán erőforrás-típusú fejlesztések mellé az informatikai típusú fejlesztéseket teszi. Itt a már lassan 5 éves szerverfarmunk lecserélésétől kezdve szoftverfejlesztések, webes fejlesztések valósul meg.

Most térjünk rá részletesen a TÁMOP 3.1.1. „XXI. századi közoktatás” kiemelt projektre.

A TÁMOP 3.1.1. kiemelt projekt feladatait az Educatio és az OFI konzorciuma pályázaton nyerte el. A projekt feladatait témacsoportokba, úgynevezett pillérekre osztottuk.

A pillérek témái a következők: az első pillér feladata a hálózatkoordináció, amely a régiókkal együtt eljuttatja az intézményig a kiemelt projekt és a piac termékeit, szolgáltatásait. A második a TÁMOP-os tartalomfejlesztési konstrukciókat szakmailag támogató tartalomfejlesztési pillér. A harmadik a képzési és továbbképzési pillér. A negyedik a sajátos nevelési igényű gyermekekkel foglalkozó pedagógusoknak szóló fejlesztések horizontális pillére. A digitális kompetenciafejlesztés támogatásának horizontális pillére az ötödik. A hatos, hetes, nyolcas pillérek az OFI K+F feladatait tartalmazzák. A kilencedik pillér megint az Educatio feladata, a szoftverfejlesztéseket tartalmazza.

Nem striktek ezek a pillérek, nyilván nem lehet ilyen élesen ezeket a fejlesztési feladatokat elválasztani. Tehát minden pillérből van feladat, ami egy picit innen odalóg, onnan idelóg, de mégis a fejlesztés projektszerű megközelítése miatt szükséges volt a kilenc pillér meghatározása.

A következő dián az Educatio kapcsolatrendszerét mutatjuk be egy ábra segítségével. Ezen látható, hogy az Educatio már nem központi program lebonyolítójaként jelenik meg, hanem fejlesztő és koordinátorként egyrészt a szaktanácsadói rendszeren keresztül támogatja az intézményeket és azok feladatellátási helyeit. Másrészt eljut a régiókon keresztül, a TÁMOP 3.2.2-es régiós koordinátor szervezeteken keresztül.

A következő dián az egyes pillérek általános szakmai megvalósítási logikája látható. Minden pillér munkája szakmai előkészítéssel kezdődött. Itt kell megjegyezni, hogy a tervezési, szakmai minőségbiztosítási feladatokat pillérenként Szakmai Konzultációs Testület támogatja, amely belső minőségbiztosítást lát el. Külső minőségbiztosítási feladatot a Szakmai Irányító Testület látja el, amely a legfőbb szakmai ellenőre a TÁMOP 3.1.1. kiemelt projektnek.

A Szakmai Irányító Testület hét tagú: három, az irányító hatóság részéről megnevezett szakértőből, három szakértő által megnevezett szakértőből, és egy OKMTI-s szakértőből áll. Az Educatio, mint szakmai tag vesz részt, de nem szavazati joggal.

Tehát visszatérve a diához: első lépésként pillérenkénti szakmai előkészítésről beszélünk, a folyamat következő lépése a feladatspecifikáció, amelyben a pillér szakmai vezetése a konzultációs testülettel együttműködve meghatározza a feladatokat.

A következő lépés a szakmai teljesítés, amely vagy közbeszerzési eljárásokon keresztül kiválasztott vállalkozókkal történik, vagy pedig K+F pályázaton keresztül valósul meg. A szakmai teljesítés pedig ebben az iteratív ciklusban belső minőségellenőrzéssel és persze, a tapasztalatok visszacsatolásával működik, egészen addig, amíg szakmailag az a termék vagy szolgáltatás elfogadható nem lesz.

A következő diától kezdve nézzük a kiemelt projekt pilléreit részletesebben.

Az első pillér fő feladata a fejlesztéskoordinációs hálózat kiépítése és működtetése. Az Educatio gondozásában - idő hiányában sajnos csak egy-egy példát tudok kiemelni, elnézést kérek, hogy ilyen gyorsan kell haladnom - például itt valósul meg a hálózati és pedagógiai standardok kidolgozása. A munkafolyamat úgy néz ki, hogy az Educatio munkatársai előkészítik például a jó gyakorlatok, a referencia intézmények szakmai specifikálását és a régiós koordinátor szervezetek szakértőivel együtt véglegesítik, majd ennek disszeminációja, támogatása a kiemelt projekt és a 3.2.2-esek közös gondozásában történik meg.

A TÁMOP ún. „szolgáltatói kosár” adatbázisának fejlesztése, gondozása is kiemelt hálózatkoordinációs feladat. Az a négy nagy kategória a váza, amely a TÁMOP 3.1.4-es pályázat szolgáltatói kosár mellékletében megjelent: továbbképzések, szaktanácsadói szolgáltatások, eszközi elemek és intézményi innovációs elemek. A kosár termékei és szolgáltatásai azért lettek összegyűjtve, hogy segítsék a pályázat megíróit a szakmai tervezési munkában.

De nem elég, ha a kiemelt projekt és a piac összes releváns szolgáltatását jelenítjük csak meg, hanem egy szakmai nyomkövető rendszert, adatbázist is kell fejlesztenünk, amely segítségével nyomon lehet követni a pályázatok szakmai előrehaladását. Nagyon fontos, hogy ez nemcsak a TÁMOP ezen konstrukcióinak a minőségbiztosítása érdekében történik, hanem ez a szakmai nyomkövető lesz az a rendszer, ami a következő két éves akciótervek tervezéséhez bemeneti adatokkal fog szolgálni.

Ez a képernyőkép a szolgáltatói kosár webes felületét mutatja, de bízom benne, hogy lesz öt percem az előadás végén arra, hogy élesben is bemutassam a rendszernek legalább a fő elemeit. Tehát ez egy webes adatbázis, ez egy hónapja már működik. Itt lehet látni a fő elemeket: a továbbképzések, a tanácsadói szolgáltatások, az eszközi elemek, az intézményi innovációk elemei. Ezeket a fő menüpontokon keresztül lehet elérni a pályázatban kiemelt projekt teljes kínálatát, de hangsúlyozom, hogy ez nem jelent kizárólagosságot, hanem ez csak

egy plusz ajánlat, és az egész szolgáltatói piac kínálatát igénybe vehetik a pályázók, amelyek támogatják az intézményi bevezetést.

A következő dián egy vizuális ábrában is összefoglaltuk azt, amit az előbb már részben érintettem. Tehát a fejlesztéskoordinációs hálózatba kifejlesztésre kerülnek azok a standardok, szolgáltatások, amelyeket alapvetően ez a kiemelt projekt alapoz meg, de szakmai együttműködésben mind a szaktárcával, mind a régiókkal. Ezeknek a definiálása folyamatban van. A kiemelt projekt végzi majd azt a felkészítési portfóliónak nevezett szolgáltatáscsomag tervezését, amely majd a régiókon keresztül az intézmények támogatását fogja megvalósítani.

A következő ábrán a regionális hálózatkoordináció rendszere látható. A koordinációban kialakított standardok, szolgáltatások elkészültek, a régiók támogatásával megtörténik a referenciainstanzmennyi szerepre való felkészítés és a pedagógiai jó gyakorlatok megfogalmazása.

A következő dián a TÁMOP 3.1.4. szolgáltatási rendszere látható. Középen az intézmény jelenik meg. Négy oldalról körülöleli az a támogató környezet, amelyet a szakértői szolgáltatások, a tartalomfejlesztési pályázatok szakmai támogatása, az intézményi, pedagógiai folyamatok mentorálási rendszere, valamint a régió szakmai koordinációja jelent.

A következő diától kezdődik a pillérek feladatának részletes bemutatása, de azt hiszem, hogy idő hiányában erre nincs lehetőségem, ezért csak néhány elemet emelek ki.

Az első feladat a pedagógiai standardok kidolgozása, mint például a referenciainstanzmennyi, a jó gyakorlat, a saját innováció. Ezeknek a standardoknak az első verziói már elkészültek, és most vannak szakmai egyeztetés alatt.

További fontos feladat az OKMTI által kiírt pályázatok szakmai támogatása.

Fontos feladat a már sokszor említett szolgáltatói kosár fejlesztése, továbbfejlesztése, a hálózat működtetése, ez mind-mind a hálózatkoordináció feladatkörébe tartozik.

Nagyon fontos megemlíteni, hogy nem csak iskoláknak, hanem óvodáknak is szólnak ezek a fejlesztések, ilyen pl. a „Biztos kezdet” óvodai program, amely a szakmai irányító testület év végi döntése alapján került be a kiemelt projektbe, amely az óvodai terület fejlesztését fogja biztosítani. Ez is a hálózatkoordinációs pillérben jelenik meg.

A második pillér a tartalomfejlesztés koordinációja. A legfontosabb feladatok a tartalomfejlesztési pályázatok szakmai előkészítése, támogatása, a NAT kulcsfogalom-rendszer és kulcskompetencia-térkép továbbfejlesztése (az első verziói már elkészültek a HEFOP-ban), a pedagógiai rendszer akkreditációjának támogatása, valamint fejlesztési pilotprojektek megvalósítása.

A 3-as pillér a pedagógusok módszertani megújulása címet kapta, amit kiegészítettünk a szakemberek felkészítésével, ez a cím jobban takarja a pillér valódi tartalmát. Ha megnézzük az egyes fő pontokat, akkor látjuk, hogy ez is horizontális pillér, főleg a képzések, továbbképzési programok fejlesztésének, megújításának standardizálásával, konkrét képzési programok fejlesztésével, ezek átadásával, képzők képzésének lebonyolításával foglalkozik. Hangsúlyozzuk, hogy nem a kiemelt projekt, nem az Educatio Nonprofit Kft. fogja ezeket a képzéseket nagy tömegben szervezni, mint ahogy eddig sem képzett közvetlenül (kivéve a szaktanácsadói és a képzők-képzése típusú képzéseket). A szolgáltatói kosár adatbázisában mintegy 80 Educatio által alapított továbbképzési program megjelent, amelyekre már több mint 600 indítási engedélyt áadtunk a szolgáltatóknak, akik végzik a nagy tömegű továbbképzések szervezését.

Lapoznék a 4-es pillérré. Külön SNI horizontális pillér a 4-es pillér, amely mind a 9 pillérnek horizontálisan az SNI-s szempontoknak megfelelően végez fejlesztéseket. A pillér tevékenységeivel a tartalom, módszertani fejlesztési, szolgáltatási és hálózatkoordinációs tevékenység számára szolgáltat eszközt a sajátos nevelési igényű gyermekek, tanulók neveléséhez, oktatásához, együttneveléséhez.

A következő dián az 5-ös pillér feladatrendszere látható. Az 5-ös pillér a digitális kompetencia fejlesztésének kiemelt pillére, amelyben alapvetően módszertani és informatikai fejlesztések történnek. A rendszer központi eleme a komplex eTanulás rendszer. A rendszer magja a Sulinet Digitális Tudásbázis tartalommenedzsment rendszer, amely továbbfejlesztésével, egyéb rendszerek, honlapok összekapcsolásával kívánja magasabb szinten kiszolgálni a felhasználókat, vagyis a diákokat, pedagógusokat és az oktatási rendszer minden szereplőjét.

Ehhez további szakmai projektek kapcsolódnak, mint a TÁMOP 3.1.2-es pályázatok szakmai előkészítése, a Digitális Tananyag Minősítő Bizottság munkájának támogatása, vagy például az ePapír pilot projekt, vagy az eTanulás Szakmai Kollégium projektje. Idő hiányában sajnos nem tudok részletesebben belemenni a feladatok ismertetésébe.

Ugyan itt a prezentáció vége, az elkészítő dia, de ha Elnök Úr megengedi, még nem köszönöm meg a figyelmüket, hanem ha megengedik, gyorsan átkattintanék a böngésző programra, és élesben az interneten bemutatnám a szolgáltatói kosár adatbázist.

Sikerült elindítani. Nagyon fontos elmondani, hogy ez a négy nagy terület, amit itt négy menüpontban jelenítettünk meg, ez a TÁMOP 3.1.4 jelű pályázatainak hivatalos dokumentumában voltak megfogalmazva. Tehát a termékeket, szolgáltatásokat úgy gyűjtöttük a kosárba, hogy minél könnyebben tudjanak az intézmények ebből információkat szerezni. Ugyanakkor zárójelben megint azt is el kell mondani, hogy itt az időbeli csúszás miatt ez egy kicsit – hogy úgy mondjam – esemény utáni. De mivel a nagy TÁMOP 3.1.4., tehát a nagy intézményi kör még hátravan, van ennek értelme, de a mostaniaknak is nagymértékben segít megvalósítani kötelező és választott feladataikat, nagyon sok pozitív visszajelzést kapunk a rendszerrel kapcsolatban.

A főoldalon látható a beköszöntő szövegben, amit már többször említettem, hogy nem a kizárólagosság a célja ennek az adatbázisnak, hanem csokorba összegyűjteni azokat a termékeket, szolgáltatásokat, amelyeket felhasználhat a megvalósítás során az intézmény. Ez például azt jelenti konkrétan a továbbképzéseknél, hogy nem csak az Educatios 80 db képzés található meg, hanem a szolgáltatók további képzési programokat is feltölthetnek, valamint azok egyenként több szakmai tartalmat jelenítenek meg a programokról, mint az OH továbbképzési jegyzéke. Azt gondoljuk, így könnyebben tudnak továbbképzési programot választani szükségleteiknek megfelelően.

Ha bemegegyek itt a továbbképzési menübe, ha egyáltalán sikerül..., akkor máris azt látjuk, hogy választhatok pályázói és szolgáltatói felület szerint. A pályázói felületen a felvitt képzések közül tudok választani, a szolgáltatói felületen egy egyszerű regisztráció után fel lehet vinni a szolgáltató saját képzéseit.

Feltehetjük a kérdést, hogy miért készült el ez a felület az OH Továbbképzési Jegyzéke mellett? Azért mert többlet információt tartalmaz, amelyekkel az intézmények könnyebben és eredményesebben ki tudják választani a szükséges képzéseket. Éppen ezért azt kértük a szolgáltatóktól, hogy az alapítási engedély 3-as pontjában megjelenő táblázat tartalmának egy részét, ahol maga a képzési tematika megtalálható, annak első és második szintű taxonómiáját tegyék be a kosár szakmai részébe. Ebből már jól látható, hogy a továbbképzési program miről szól. E mellett módszertani és mérési-értékelési összefoglaló sablont is beillesztettünk. Azt gondolom, hogy a pedagógusok számára ezzel a viszonylag triviális megoldással nagyon megkönnyítjük a továbbképzési programok választását. Még egy dolgot emelnék ki, amit szintén nem tud a hivatalos továbbképzési jegyzék: minden egyes képzést be kategorizáltunk az eredeti TÁMOP 3.1.4-es kiírás szolgáltatói kosár mellékletének megfelelően, tehát ez alapján is lehet keresni az adatbázisban.

A szolgáltató egyszerűen feltölti az alapítási engedélynek megfelelően a továbbképzéseket, kiegészíti az említett plusz információkkal, majd kinyomtatja és beküldi nekünk. A belső minőségbiztosítás után publikáljuk anyagaikat.

A tanácsadói szolgáltatások a következő menü rész, ahol láthatók a definíciók és a konkrét szaktanácsadói listák. Ezek a szaktanácsadói listák tipizálva vannak, tehát ennyiféle szaktanácsadó lett definiálva, és van még egy „egyéb” gyűjtő kategória. Ezek alapján lehet szűrni az adatbázisra típus, vagy akár régió alapján is.

A harmadik menüpont az eszközi elemeket, a taneszközöket tartalmazza, amelyek felhasználhatók a megvalósításban. Amint említettem, ide is bármelyik szolgáltató fel tudja majd tölteni a saját eszközeinek, taneszközeinek leírásait.

Az utolsó menüpont az intézményi innováció, ahol már háromféle standard megjelent, de ezeknek az elfogadása még folyamatban van. Az első a pedagógiai jó gyakorlatok, amelyek a pályázati kiírásoknak megfelelően átadhatók-átvehetők intézmények, feladatellátási helyek között. A második a referenciainstítúción, itt fog megjelenni a definíció és a referenciainstítúciónnyé válás feltételrendszere, munkafolyamata. A harmadik a saját innováció, amely definíciója és sablonja szintén is itt fog megjelenni.

Megköszönöm figyelmüket, körülbelül ennyit szeretünk volna elmondani. Elnézést, hogy egy kicsit kapkodós, rohanós voltam, mert túl sok mindent szerettem volna elmondani. Azt gondolom, hogy ennyi idő alatt nem lehet ennek a feladatok mélységébe belemenni, most csak egy pillanatfelvételt szeretünk volna megmutatni. A kinyomtatott anyaggal kapcsolatban ha van kérdés – nem tudom, hogy most van-e itt erre lehetőség- megválaszoljuk, de bárkinek, bármikor állunk rendelkezésére a későbbiekben is, ha konstruktívan javasolni szeretne valamit ehhez a munkához, azt nagyon szívesen vesszük. Köszönöm szépen a figyelmet!

ELNÖK: Mi is köszönjük. Most lehet kérdéseket megfogalmazni az előadóhoz. Parancsolj!

DR. SZEBEDY TAS: Köszönöm szépen. Egyrészt köszönjük a felvillantását a nagy struktúrának. Az első kérdésem arra vonatkozik, hogy hogyan kezeli a rendszer azt a feszültséget, ami a 2009 szeptemberétől való, projektindító napok indítása, és mondjuk a megrendelt eszközök januárban, februárban való megérkezése között van, és a programok jelentős része, a vállalt továbbképzések már az előző négy vagy öt hónap alatt vagy elindult vagy el kellett volna hogy induljon. Az iskolákban, akik részt vettek a pályázaton, illetve a fenntartóik, el kellett indítani.

Nagyon sok szaktanácsadó a megbízását december és január időszakában kaptam, amikor már a folyamatoknak javában menni kellett az intézményekben. Az intézmények még nem tudták a pályázattal kapcsolatban azt, hogy milyen összegeket nyertek, és azt hogyan fogják tudni elosztani. Van egy pánikhelyzet nagyon sok olyan intézményben, amelyik ezt komolyan szeretné venni, és a szaktanácsadók körében – a múlt héten én is részt vettem ilyen folyamat-tanácsadásban – volt egy olyan képzés Magyarország legalább egyharmadának a régióiban, ahol ezekkel az ellentmondásokkal próbáltak valamit kezdeni a képzők, tanácsadók, illetve a lebonyolító intézetek. Négy cég is konzorciumban állt, és próbáltak ilyen jó ötleteket kitalálni, hogy hogyan lehet áthidalni.

További kérdés, ami ott felmerült, az a megrendelt anyagokkal kapcsolatban. Öt évig kell fenntartani a folyamatot, amit vállalt a pályázatban az intézmény, de a megrendelt eszközökre a pénz csak az első évben van meg, és azt is csak mondjuk februárban tudja kézbe venni az intézmény. Most már februárban meg kell rendelni az új eszközöket, és az új eszközöknél az intézmény által vállalható szülői támogatás, illetve a pályázat nélküli keret

nem elegendő azoknak az eszközöknek a beszerzésére, amit az ötéves folyamathoz célszerű lenne használni.

A harmadik kérdés az, hogy a megváltozott pályázati körülmények és a megkapott összeg keretein belül például a bérköltségek átalakíthatók, ez kinek a hatásköre? Folyamatosan fordulnak az intézmények kérdéssel a pályázató intézethez, az önkormányzathoz, szaktanácsadóhoz, a mentorhoz, és a hatáskört, hogy ki az, aki rendelkezhet ezeknek a pénzeknek a felhasználásáról, határozott választ tudnak adni, csak két ember kétféle határozott választ szokott adni, hogy az intézményeket összezavarja. Ha csak egy embert kérdeznek meg, akkor nincs gond, mert az mindig ugyanazt a határozott választ adja, de ha már kettőt kérdeznek meg, akkor ebből bonyodalom szokott lenni.

Tehát ki az, aki ezt valamilyen szinten, mondjuk egy-egy pályázati körön belül teljes felelősséggel tudja azt mondani, hogy ő mondja ki az „a”-t és a „b”-t, vagy pedig szabad az átszervezés felhasználásának a lehetősége, csak ezt nem tudják a résztvevők? Tehát olyan mennyiségű bizonytalanság van a kivitelezésben és a pénzfelhasználásban, ami mindenképpen nehezíti a munkát.

Maga a folyamat, amit elindít, az nagyon pozitív dolog, az intézmények többsége ebbe lelkesen kezd bele, amiért én ezeket a kérdéseket felteszem, az éppen az, hogy nehogy ebből valami negatív, tehát a pályázat kivitelezése miatti negatív felhang szülessen, mert minél több ellentmondás lesz, annál több félelem fogja környékezni.

Egyébként nagyon jók a képzések, amelyeken részt vesznek, legalábbis zömében, jók az előadók, tehát ilyen értelemben van már pozitív visszajelzés, csak amit kérdeztem, az körülbelül négy kérdés volt.

ELNÖK: Barlai Kati kért szót!

BARLAI RÓBERTNÉ: Én is most csak kérdeznék. Az első kérdésem, hogy felhasználták-e a HEFOP 3.1. után készült értékelést? Azt a bizonyos, talán 147 oldalas anyagot, amiben részletesen felsorolják, hogy milyen problémák vannak, és melyek azok, amelyek kiküszöbölhetők.

Zárójelben jegyzem meg, hogy ezek nagy részét megisméltőlődni látom, de majd a vélemények körénél elmondom.

A pénzügyi felhasználás hogyan áll? Ugyanis az látni most az NFÜ honlapján, hogy általában az európai uniós pályázatok pénzfelhasználása 20 százalék körül van. Milyen problémákat látnak, mert az ismertetés nagyon érdekes volt, de biztos, hogy látnak problémákat is, amit itt elkezdett a kolléga, Szebedy Tas kifejtetni, de önök milyen problémákat látnak jelenleg a megvalósításban? Itt konkrétan a 3.1.4.-ről van szó, mert ez egy kiemelt projekt, és azt hiszem, ez érinti a legtöbb intézményt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szenes úr!

DR. SZENES GYÖRGY: Köszönöm szépen. Az IKT-fejlesztésekkel kapcsolatosan csináltak-e e-bookra történő valamifajta fejlesztést, mert én azt érzékelem, hogy ez egy nagyon jó irány lenne. Van-e erre lehetőség? Mert most talán még pénz is lenne egy ilyen típusú fejlesztésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: További kérdés? Trencsényi László!

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Két kérdésem van. Félreértés ne essék, nem akarok populista lenni, de szeretném megkérdezni, mivel nem hangzott el, hogy mekkora az az

összeg, amelybe ezek a projektek kerülnek, és ha ebben a hozzávetőleges arányt, a dolog infrastruktúrája és a végfelhasználóhoz való eljutás arányait valamennyire meg tudnánk határozni, mert Manci néni az 5/b. osztályban ebből a projektből mennyire lesz motivált és támogatott? Túl azon, hogy megkapja a CD-t, már minden táskájában van egy CD, elment minden tanfolyamra, akkora feje van, hogy már a gyerekek is kipihenték, mert nem látták fél évig, mert továbbképzésen volt, ezek után tényleg mi az, amit – még egyszer mondom: távol álljon tőlem, hogy populista legyek, de én egy intézményben „folyamat-tanácsadók”, és ez érzékelhető feszültséget jelent ez a kérdés. Jó lenne, ha ebben tisztán láthatnánk.

A másik már inkább egy perverzitás. A dolog mögött érzékelhetően van egy nagyon karakterisztikus, ahogyan Tas mondta, nekem is nagyon rokonszenves iskolakép, ha úgy tetszik, egy nevelésfilozófiai konstrukció. Ugyanakkor valami névtelen fantomok konstruálják ezt a konstrukciót, kerülhetnének-e nyilvánosságra azok a jeles személyek, akik itt tulajdonképpen egy második pedagógiát létrehozta, csak a névtelenségbe vannak burkolva. Vagy lehet, hogy mi vagyunk, majd egyszer kiderül, csak akkor áruvédjegyként ezek a jeles emberek, személyek miért nem jelennek meg, mint alkotók?

ELNÖK: Karlovitz úr!

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Akkor két kérdést én is feltennék. Az egyik az lenne, hogy tulajdonképpen milyen forrásokból merít ez, tehát van-e ebben EU-s pénz, stb.? A másik az, hogy felkeltette a dolog a kíváncsiságomat, de nyilvánvaló, hogy az ember így első slukkra nagyon sok mindent nem ért. Hol és mikor lehet tájékozódni a helyszínen, mondjuk van-e ilyen nyílt nap, vagy referenciahely, ahol tényleg az ember odamenne és megnézné, mert ehhez a tájékozódáshoz valóban több idő kell.

ELNÖK: Ha több kérdés nincs, akkor kérjük a válaszokat.

KÖNCZÖL TAMÁS: A legelső kérdéssel kapcsolatban én egy kicsit – hogy úgy mondjam – homályosan az időbeni csúszásokról több helyen is beszéltem. A csúszásnak nagyon sok oka van, akár tudnék is mondani néhány dolgot, de nem biztos, hogy felhatalmazva érzem magam erre. Azt tudni kell, hogy először 2007 tavaszára ígérte nekünk az irányító hatóság, hogy indul a TÁMOP 3.1.1.. Az irányító hatóság, a szaktárca és az Educatio között folyamatos tervezési munka folyt, ami sajnos, nagyon sok okból valóban időben rettentően elcsúszott, ezt említettem a 3.1.4-nél is, hogy némely esetben már mondhatjuk azt, hogy esemény utáni volt, amikor a termék vagy szolgáltatás rendelkezésre állt. A probléma leginkább az volt, hogy a mi programunkat 2008. április 30-án írták alá, a 3.1.4-ben ekkor pedig már voltak nyertesek, akik el akartak kezdeni dolgozni.

Ennek ellenére igyekeztünk olyan megoldásokat alkalmazni, amelyek segítettek a munkájukat, például amikor a specifikációk, tananyagokat, segédletek első, nulladik verziója már rendelkezésre állt, abban a pillanatban már ezeket odaadtuk a pályázóknak. Másik ilyen példa a szaktanácsadói felkészítés, ahol igyekeztünk a szaktárcával közösen az OKMTI-nél, az IH-nál elérni azt, hogy ne kelljen végzett tanúsítvánnyal vagy igazolással rendelkező szaktanácsadónak lennie ahhoz, hogy már elkezdhesse és majd elszámolhassa a tevékenységét. Megkezdődött a képzés, majd később folytatódott, de közben már dolgoztak a helyzetelemzők, folyamat-tanácsadók, mentorok.

Ezek szakmailag nem feltétlenül korrekt dolgok, de az idő szorítása miatt kellett ilyen kompromisszumokat kötni.

A tankönyvekkel, taneszközökkel kapcsolatban annyit tudok elmondani, hogy ennek biztosítása örök probléma. Az első körös HEFOP-ban lefejlesztett taneszközökből a

Kompetencia Konzorcium a jegyzéken tart több mint 300 tételt. Nyilván nem gyártanak minden taneszközt, ezt is tudjuk. A taneszköz hiányon mindenképpen segíteni akartunk, ezért pont a múlt héten küldtük ki a programcsomagok frissített elektronikus verzióit DVD-n minden TÁMOP-os pályázónak. Ez egy 6+1 DVD-ből álló anyag, ami gyakorlatilag az összes olyan taneszközt tartalmazza, amire szüksége lehet az intézménynek.

A taneszköz hiány orvoslása érdekében elértük, hogy a pályázatban a taneszközökre betervezett összeget fordíthatják az intézmények, feladatellátási helyek a DVD-n megtalálható pdf-formátumú taneszközök a nyomtatására is. Ezek a fájlok régebbi verziói egyébként elérhetők voltak a Sulinova-adatbankból is. Nem gondolom, hogy egy ilyen gyorsnyomdában készült valami minőségben kiválthat egy nyomdai ofszet-eljárással készülő tankönyvet, vagy taneszközt, de azt gondolom, hogy használni azért lehet.

Tehát mindenki oktatási nonprofit célra ezekhez a taneszközökhöz hozzáfér. Zárójelben megjegyzem, megint csak nem a mi kompetenciánk, de úgy tudom, hogy a mai napig ez a pályázat nyitva áll. Tehát ha bárki más kiadó vagy kiadó konzorcium ma jelentkezni akar, a kompetencia konzorcium mellé most is jöhetnének még, akik ezeket nyomtatják és forgalmazzák.

A harmadik esetben pedig meg kell említenem, hogy 2008. május 16-án az OKM megjelentetett egy közleményt, hogy melyek azok a taneszközök, amelyek használhatók, tehát nemcsak a volt sulinovás taneszközök elszámolhatók.

Tehát ezek alapján azt gondolom, hogy több oldalról is biztosítva van ilyen szempontból az eszközök fenntarthatósága.

A pályázat költségvetése volt a harmadik kérdés. Ez most a mi pályázatunk vagy a 3.1.4-es? (*Dr. Szabedy Tas: A 3.1.4.-es.*) Ha nem baj, akkor a kapcsolódó kérdéseket összekötném, talán egy-egy mondatban többre is lehet válaszolni.

Az Educatiónak az OFI-val a konzorciális pályázata mintegy 8 milliárd forint. De mielőtt ezen bárki megdöbbenne, mindjárt hozzáteszem, hogy ebből 6 százalék az, ami az Educatio projektmenedzsment költsége, és minden más forrás, a termékek, szolgáltatások beszerzésére, a szakértők felkészítésére megy.

Maga a 3.1.4. forrása mintegy 20-25 milliárd forint emlékeim szerint, ami első körben a mintegy 1500 feladatellátási helyre kimegy. És ugyan megint csak nem mi vagyunk jogosultak erre válaszolni, de úgy tudjuk, hogy a következő TÁMOP 3.1.4. ennek körülbelül a háromszorosa forrása lesz, amivel már a közoktatás egészét le tudja fedni pályázati szempontból.

Az OKMTI-vel kapcsolatban pedig volt még egy kérdés, hogy a folyamat-szaktanácsadók és egyéb szaktanácsadók hogyan jutnak azokhoz az információkhoz, amelyek szükségesek a munkájukhoz. A kiemelt projekt a hálózatkoordináció segítségével tud ezekben a kérdésekben segíteni, de volt az OKMTI-nek több road-show-ja is, ahol régióként ezeket az információkat elmondták, ebben természetesen mi is részt vettünk. Azt azért külön el kell mondanom, hogy az Educatio végső kedvezményezett, csak egyeztetett információkat nyújthatunk, és csak az OKMTI adhat hivatalos válaszokat minden egyes olyan kérdésre, ami a pályázattal konkrétan kapcsolatos. Ami szakmai kérdés, arra a szaktárcával egyeztetve alakítjuk ki a közös javaslatunkat, amit eljuttatunk az Irányító Hatósághoz, aki módosítást javasol, vagy elfogadja, majd megjeleníti a szükséges információk.

DR. SZABEDY TAS: Akkor itt van egy helpdesk szolgáltatás?

KÖNCSÖL TAMÁS: Igen, de nálunk is van egy helpdesk, amely címe a kosár oldalon kint van. Van az OKMT oldalán is elérhető „gyik”, egy gyakran ismételt kérdések tára, ahol a pályázattal kapcsolatos kérdések és válaszok találhatóak meg.

A kollégám még kiegészíti két példával.

PUSKÁS AURÉL: Még az előző kérdésnél elhangzott, hogy nem feltétlenül optimális az ütemezése a kisegítő pályázatoknak és a megvalósított pályázatoknak, és nyilván egy ilyen tömegű pályázói rendszerben nagyon sok olyan kérdés jelenik meg, ami magát az OKMTI-t is hihetetlenül megterheli. Hiszen az előbb említett kérdések között például olyan is van, hogy vajon, ha valahol megmarad költségem, azt átcsoportosíthatom-e, vajon, bevonhatok-e új pedagógust. Erre rendre igen a válasz, de ez nem elég, hanem igen, de milyen feltételekkel? Ezeket tipikusan az OKMTI, tehát a közreműködő szervezet pénzügyeseinek kell megválaszolnia. Nyilván nagyon sok ilyen kérdés van. Azonban amikor olyasmi vetődik fel, hogy a pedagógusok vagy az intézmények nem ismerték, hogy mire, mennyit költhetnek, az azért probléma, mert igazából a fenntartó pályázott, van öt feladatellátási hely, a szakmai programok érinthetetlenek, tehát az oda allokált költségeket nem lehet átcsoportosítani. De lehet, hogy maga az iskola nem eléggé tudja, hogy mit nyert meg. Ezt a belső tudáshiányt nagyon nehéz kívülről kiegészíteni. A folyamat-tanácsadók, a mentorok – vagyis a mentorok nem annyira, ők az osztálytermi pedagógiára, vagy a pedagógusra koncentrálnak, tehát igazából itt a projektmenedzserek, a szakmai vezetők, a pályázatoknak vannak szakmai vezetői, és a folyamat-tanácsadók együttműködésében lehet ezeket a tudáshiányokat kihozni, mert nagyon sok belső tudáshiány van, evidenciákra is rákérdeznek a kollégák. Persze, ez nem azt jelenti, hogy érdemi választ nem kell adni ekkor is.

Van néhány ilyen nagy szakmai kérdés, és erre két példát mondanék. Az egyik: például most a jó gyakorlatok legitim feltöltése megkezdődött, és ez hihetetlenül fontos, hogy az eddigi innovációban részt vevő intézmények át tudják adni a jó gyakorlataikat. Erre egyébként, csak hogy ha a péntekről beszélünk, a jó gyakorlatok átadására, átvételére 4 milliárd forintnyi összeg van körülbelül benne az egyes pályázatokban. Tehát egy intézmény a saját innovációját most forrás ellenében át tudja adni annak az intézménynek, aki ilyen példákat szeretne kapni. Ez nem központi ügy, ez a hálózati tanulásnak, a horizontális tanulásnak nagyon fontos eszköze.

Ám, a jó gyakorlat gazdák feltesznek olyan kérdéseket, amelyek eddig egyszerűen nem voltak számukra sem, de talán a rendszer számára sem evidensek, hogy vajon, az előző fejlesztésbeli jó gyakorlat hogyan számolható el? Összeférhetetlenségi problémák vannak. Ilyenkor nyilvánvalóan százan százféle dolgot gondolunk, de az OKMTI-nek, mint közreműködő szervezetnek kell az egy választ megadnia. Ebben a kiemelt program például olyan szerepet tölt be, hogy megpróbáljuk szakmailag körvonalazni, hogy szerintünk hogyan kellene ennek lennie, az OKMTI pedig eldönti.

Most úgy tűnik, hogy hogyan és miként számolható el az összeférhetetlenségek előző pályázati köre, erről most van egy olyan dokumentumunk, amit közzé tudunk tenni a folyamat-tanácsadóknak és mindenkinek.

Egy másik kritikus kérdés a dolog pedagógikumához kapcsolódik, hogy tudniillik projekt módszer, témahét, tantárgytömbösített oktatás. Az első kettő jól ismert talán vagy közismert a pedagógiában, a tantárgytömbösített oktatás, ami az epochális oktatáshoz vezet, ez egy nagyon nehezen – hogy mondjam – az iskolák nagy részének ez a pedagógiai kultúra nagyon „nincs ott”, és mondjuk a pályázat egyszerűen szövegeket ír le, és a szövegek mindig értelmezendők. Azonban nagyon nehéz egzakt értelmezést adni, hogy mit lehet elszámolni és mit nem.

Ha most a mi feladatunkra koncentrálok, akkor amikor megkerestek bennünket intézmények vezetői, szakmai vezetői, küldtek egy ilyen petíció-jellegű levelet, hogy ezt tisztázni kell, erre mi szervezünk most egy konferenciát, munka-konferenciát, ahol mindenki be tudja mutatni azt, ahová eljutott. Végig lehet gondolni, hogy ez az elszámolhatósági és

pályázatban rögzített, nyilván ilyen szempontból rideg mondatokkal rögzített dolgoknak hogyan felel meg, de ennél egy sokkal fontosabb dolog a valóságos cél. Amit itt a pályázat – hogy mondjam – kötelezően előhívott egy gondolkodást, mit érdemes ebből továbbvinni a későbbiekben? Hogyan lehet olyan epochális vagy tantárgytömbösített, vagy leginkább a műveltségterületekre koncentrálnó oktatási formát nagy tömegben meghonosítani a magyar közoktatásban, ami nagyon fontos, erre nem kész a magyar közoktatás, hogyan lehet a jövőben segíteni azt, hogy ezek a pedagógiai elemek megjelenjenek.

Nagyon jó színvonalú pedagógusok, nagyon jó színvonalú gyakorlattal rendelkező intézmények összeülnek, ott lesznek a hatóságok képviselői, ott lesz a kiemelt program, és megpróbáljuk ebből a legjobbat kihozni. Egy konfliktushelyzetből a megoldást. Ez két probléma csupán, és természetesen a pénzügyi kérdéseket mi nem tudjuk megválaszolni, mert az tipikusan a közreműködő szervezet kompetenciája.

ELNÖK: Köszönjük. További válaszok?

KÖNCZÖL TAMÁS: Kollégámhoz kapcsolódva elmondanám, hogy a tantárgytömbösítéssel kapcsolatban egy újabb információs honlapot készítettünk, amit majd össze fogunk építeni természetesen a kosárral is. Ebben az esetben is van egy víziónk arról, hogy mit gondolunk a tantárgytömbösítésről, de ez akkor lesz jól használható, ha erről megkérdezzük azokat az intézményeket, akik ezt gyakorlatban alkalmazzák. Ezeket a gyakorlatokat összegyűjtjük, publikáljuk, és aki még nem ismeri ennek logikáját, azt gondoljuk, hogy jobban el tud így igazodni a mindennapi gyakorlatokban.

A következő kérdés a HEFOP-értékeléssel, tapasztalatokkal volt kapcsolatos. Vannak olyan részek ebben a tanulmányban, összefoglalóban, amelyek nekünk szólnak, és vannak, amelyek nem nekünk szólnak. Nyilván mi a tervezés folyamán törekedtünk arra – azért vettem elő ezt a diát, hogy rápillantsunk a 9 pillérre -, hogy minden egyes pillérenél azokat a tapasztalatokat, amelyek a HEFOP-ból szereztünk, beépítsük ebbe. A legelső, amivel kezdeném - amit nagyon sokszor elmondtam -, hogy nem központi program, hanem kiemelt projekt az elnevezés. Ez lehet, hogy csak szavakon való lovagolásnak tűnik, de ez egy egészen más szemlélet jelent. Ez volt az egyik legnagyobb tapasztalat egyébként a HEFOP-ból, nem központilag kell mindent megmondani, kinyilatkoztatni, hanem közösen kell tervezni, koordinálni és igénybe kell venni a piac önszabályozó mechanizmusát.

Ehhez kapcsolódik a központi tartalomfejlesztés problematikája. A tartalomfejlesztés az NFT-ben idézőjelben „központilag” történt. Tehát elkészült ott 5 kompetenciaterületre és egy kiemelt területre, az óvodai területre egy-egy programcsomag. Mellékesen már a terminológia meg is változott, tehát már pedagógiai rendszerekről beszélünk. Az Educatio nem akarta már akkor sem, hogy ez központilag folytatódjon, hanem az eddigi tapasztalatoknak megfelelően elkészítjük a pedagógiai rendszer specifikációját, ami majd bemenete lesz a TÁMOP 3.1.2-ben a nagy arányú piaci alapú tartalomfejlesztésnek. Mi csak szakmai előkészítést és minőségbiztosítást fogjuk adni.

A továbbképzéssel, a 3-as pillérrel kapcsolatban szintén vannak felhasználható tapasztalataink. A 3-as pillér feladata a képzések megújítási procedúrájának kidolgozása, a már 3-4 éves alapítású továbbképzési programok felülvizsgálatának elvégzése, új programok alapítása. Tehát itt is beépítettük a tapasztalatokat.

Az SNI és az IKT. Az SNI horizontális terület, akkor is átszötte, kiegészítette a többi fejlesztést - a HEFOP 2.1.1./b. volt egy külön konstrukció erre-, most ez tovább folytatódik. Ugyanígy a digitális kompetenciaterület, ami a HEFOP-ban teljesen önálló projekt elem volt. Idézőjelben „elvágozólag” beszéltünk a hagyományos és digitális taneszközökről. Azt gondolom,

hogy ilyen nincs. Egy közoktatás van, és ennek egy homogén felületen kell fejlesztenie a termékeit, szolgáltatásait.

A 9-es pillér szintén ugyanígy kvázi horizontálissá vált. Tehát nem vált öncélúvá az informatika, hanem minden egyes pillér termékeinek, szolgáltatásainak kialakításában a megfelelő informatikai támogatást megadja, és a cél – még egyszer -, hogy ez egy komplex egészé kovácsolódjon össze, hogy lehetőleg a pedagógusok egy logikával, egy rendszeren belül, lehetőleg minél több kérdésükre – azt nem mondom, hogy mindre, mert olyan nincsen – információt tudjanak kapni.

PUSKÁS AURÉL: Ez a bizonyos tanulmány egy szerintem nagyon izgalmas megállapítást tett, hogy a pedagógusok hogyan látták azt, amiben benne voltak, a HEFOP-ban. Valami olyasmit ír a tanulmány, hogy nem is annyira a programcsomagok alkalmazása volt az újdonság, hanem hogy megváltozott a tanterekben a pedagógiai kultúra, hogy elkezdtek a gyerekekkel a pedagógusok sikeresebben együttműködni, hogy érezték azt, hogy a gyerekek kedvvel dolgoznak a tanórákon, és hogy igazából nem a tankönyvek, taneszközök, hanem a pedagógiai eljárások változtak.

Erre nekünk az volt akkor a válaszunk, hogy na, végre. Mi a taneszköz? A taneszköz önmagában – most nyilván ezt itt sokan nálam avatottabban tudják – tényleg csak egy eszköz. Mi történik abban a pedagógiai folyamatban? Vannak hozzá eszközeink tömémentlenül. Tehát ez a tapasztalat, hogy igen, a pedagógusok azt érezték meg, hogy a tanterekben változik a klíma és ők sikeresebbek, ezt kell továbbvinni, és amikor azt mondtuk, hogy volt egy mentorképzés a HEFOP idején, ahol bizonyos programcsomagok alkalmazásához a nulláról indulva, a mentorainkat fel kellett készíteni. Most a TÁMOP-fejlesztéseknél nem erről van szó. Arról van szó, hogy bármely kiadó, bármely szolgáltató bizonyos kompetenciaterületekre a NAT-nak megfelelően programcsomagokat, programokat, taneszközöket adaptál. Azoknak a mentoroknak, akik az iskolákba mennek, bármely taneszköz korszerű alkalmazására kell hogy legyen technikájuk. Tehát a mentorainkat – ha így mondhatnám -, azt a több száz személyt arra készítettük fel, tehát hogy átalakítottuk a képzést, arra készítettük fel, hogy ne csak azokra a programcsomagokra reagáljanak, amelyeket a HEFOP-ban kifejlesztettek, hanem a pedagógus előtt álló bármelyik olyan feladatban tudjanak segíteni, amelyeket a pedagógusok szabadon választott taneszközökkel oldanak meg. Tehát a kompetenciaalapú oktatás ilyen szempontból teljes mértékben kiszélesedett, és nem azt a megapilot-ot jelenti már, mint a HEFOP-os programcsomagoknál, amelyeket akkor muszáj volt így, nagyon erősen mentorálni, mert ott egy tesztelési folyamat volt, aztán egy bevezetési folyamat volt. Kinyílt a rendszer, kinyílt a választék, vélhetően végre megindul az a pedagógiai kultúraváltás, amely nemcsak a taneszközökben van benne, a taneszközök egy része ennek az egésznek. Számunkra ez egy nagyon fontos megállapítás volt abból a bizonyos tanulmányból.

KÖNCZÖL TAMÁS: A következő kérdés az e-book-kal, e-papírral volt kapcsolatos. Kis is vetítettem az 5-ös pillérnek azt a diáját, amin ez a alprojekt látható. Valóban egy nagyon újszerű eszközről van szó, ami ugyanúgy, ahogy kollégám, Aurél az előbb elmondta, nem akarja, hogy a gombhoz varrjuk a kabátot. Én IKT-oldalról mindig ezt hangsúlyozom, de általánosságban is ez minden eszközre és taneszközre igaz, nem ez van a középpontban, a módszertan van a középpontban, amihez különböző eszközöket használunk.

Tavaly tavasszal Kaliforniában indult egy kutatás, ahol több tízezer diákkal ki fogják próbálni, hogy az e-papír eszközöket, e-book-ot, egy ilyen kis elektronikus könyvolvasót hogyan és mire lehet használni a közoktatásban.

Az egyik énem informatikus, nyilván maga az eszköz önmagában is érdekes. Az állami irányításnak a költségvetés szempontjából is lehet érdekes, hiszen elektronikusan több ezer

könyvet fel lehet rá tenni, vagyis költséghatékony eszköz. Mégis minket ebben a projektben nem ezek érdekelnek, hanem az, hogy ennek a gyakorlati felhasználhatósága módszertani szempontból milyen. Tehát használható-e, és ha igen, hogyan és mire használható ez az eszköz.

Azt gondolom, hogy a hordozható számítógépek, notebook-ok már annyira mindennaposak lettek, hogy igazából már nem is tűnik fel, ha valaki ezzel dolgozik. Egy e-papír olvasó azért még újdonság, különleges termék. Technológiájából adódóan egy feltöltéssel 7500-at lehet lapozni és egy ilyen kis vékonyka könyvecskében - nálam is van egy ilyen, itt látható - most van 24 teljes könyv és 3 hangoskönyv. Tehát még egyszer mondom: nekünk nem az a fontos, hogy ez egy tömegtároló eszköz, hanem gyakorlatilag ugyanolyan módon tudok olvasni róla, mint egy bármilyen könyvből, és ennek a módszertani szempontból való felhasználhatóságát próbáljuk meg vizsgálni. Többféle eszközt beszerzünk, a tanulás többféle színterén megnézzük, hogy hogyan lehet alkalmazni, hogy milyen módszerek és további kiegészítő eszközök használhatók fel ehhez. Tehát lesz ilyen projekt – a kérdésre válaszolva.

BERECZ ÁRPÁDNÉ: Még egy kiegészítés: nagyon sok minden elhangzott már arról, hogy hogyan tartjuk a kapcsolatot a pályázókkal, az intézményekkel. A tájékoztatás módjainál már a pályázat megvalósítása során konferenciákat szerveztünk, konferenciákon vettünk részt, folyamatosan műhelymunkákat szervezünk. Csak egy példát mondanék, hogy megjelent az a probléma, hogy a 3.1.4-es pályázók között a művészeti iskoláknak sajátos helyzetük van, amit meg kell oldani. Erre külön műhelymunkát szerveztünk.

A workshop-okat, amit említettünk már, hogy az OKMT szervezett, azon mindig részt vettünk és a szakmai kérdésekre válaszoltunk, és folyamatosan interneten keresztül, hírlevélen keresztül tájékoztatjuk a partnereinket. Például most indult pont a sajátos nevelési igényű gyermekeknek egy folyamatos hírlevél, ahol felveszik a kollégák velük a kapcsolatot, és közvetlenül értesítjük a partnereinket.

Nagyon sok projektindítón vettünk részt, tehát ahová hívtak bennünket, értekezletekre, projektindító fórumokra, tényleg vagy mi, vagy kollégáink, tehát igyekeztünk mindenütt személyesen jelen lenni és válaszolni a kérdésekre.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e még kérdés az előterjesztőkhöz? Závodszyk úr, te kaptál választ a múltkoriban felvetett aggályaidra?

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Köszönöm. Megmondom őszintén, hogy vajúdtam, hogy megszólaljak-e, mert igazán nem akarom ezt a kellemes hangulatot elrontani, mindenki optimista, csupa jót hallottunk, de nekem valóban súlyos fenntartásaim vannak ennek a rendszernek az egészét illetően, mert nincs módomban kifejtani. Könözöl Tamással együtt ülünk a digitális tananyag-fejlesztési bizottságban, megismertük, mint kiváló rendszerszervezőt, rendkívül koherens, nagy rendszerek épülnek fel, szerintem túlfejlesztett rendszerek, és Trencsényi László mintha azt kérdezte volna óvatosan, hogy ennek az egésznek a működtetése mondjuk a 80 milliárdnak vagy a 20 milliárdnak mekkora százalékát viszi el. Nem a 6 százalékát, mert azt ti kapjátok. De nem akarok ebbe belemenni, mert ez messzire vezet.

Az egésznek az apropója az volt, hogy ez idekerült, hogy Tamás most nincs itt, de ő javasolta. Miért javasolta? Én egy részkérdést szóba hoztam, a kompetencia konzorcium ügyeit, mondjuk konkrétan a tananyagfejlesztés részét kezdtem el ütni, periférikus információk alapján. Egyrészt kifogásoltam, hogy valóban nem jutottak el ezzel kapcsolatban információk, vagy legalábbis szervezettformában az OKNT-hez és a tankönyvbizottsághoz, és

kérdéseket tettem fel. Ezeket a kérdéseket nem ismétlem meg, ezekre Horn György, a Tanács tagja azt mondta, hogy ezek jó kérdések, ezekre választ kell adni.

A következő kérdések voltak. Az egyik az volt, és ez eddig nem jelent meg, és elnézést kérek, hogy követ dobok a vízbe, hogy vajon, van-e joga az államnak - mert itt erről van szó - ilyen jelentős összegekkel, ilyen mértékben beleavatkozni tartalmi, didaktikai vitákba, és egy alternatíva mellett ilyen mértékben letenni a voksot. Igaz, hogy közben azért ez lazult, helyesen mondta Könczöl Tamás, hogy például ma már a kiadók által fejlesztett könyvek is beléphetnek. Tehát ez volt az egyik kérdés, hogy joga van-e, mert én azt mondom – és nekem ez a véleményem, anélkül, hogy pedagógiából vagy didaktikából nekem akadémiai doktori fokozatom lenne -, hogy amikor azt mondjuk, hogy tömbösítés a tantárgyi rendszerben, mert ezt azért durvábban is fogalmazhatom, a tantárgyi rendszer felbomlasztása, szóval ezek működhetnek, bár az én véleményem szerint ezekkel nagyon óvatosan kell bánni. Ezt már egy párszor elmondtam, és rengeteg, nagyon komoly szakkönyvben benne van, hogy a gyermekek tiszta fogalmakat csak világosan lehatárolt ismeretkörökben alakítanak ki, és a szintetizálás és az egységben látás egy későbbi szakasz.

Meg lehet oldani persze, többletráfordítással. Mondjuk szélsőséges esetben, hogy egy tanuló egy nevelő, ahogy a régi arisztokrata családoknál volt, és akkor biztos, hogy lehet holisztikusan, ahogy a génuszokat nevelték, stb. Tehát eleve fenntartásaim vannak. De rendben van, kísérletezzünk, de itt egyértelműen voltál szíves kijelenteni, hogy ez a jó, ez a korszerű. Én pedig azt mondom, nagyon óvatosan, hogy van más is, van más didaktikai megközelítés is, ami biztos, hogy szintén működik, mert sok évszázados tapasztalatai vannak.

Tehát ez volt az egyik kérdés, hogy szabad-e az államnak ilyen mértékben beavatkozni.

A másik kérdésem ezzel azért részben összefügg, hogy a társadalmi költségek arányban vannak-e az eredményességgel, mert itt nem derült ki, de ha itt élünk Magyarországon, és nemcsak Budapesten, de Budapesten is, nemcsak az elit gimnáziumban, de az elit gimnáziumban is van ellenállás. Tehát én részt vettem olyan kerekasztal-tárgyaláson, ahol kétségbeesve zokogott a történelemtanár, hogy nem tudja felkészíteni a gyerekeket, mert belépett a program, és nem tudja az érettségi követelményeket teljesíteni.

Itt tudok még budapesti elit gimnáziumot is mondani, ahol a tanárok már fellázdáltak és az igazgató azt mondta, hogy gyerekek, ebből nem lehet kilépni. Ez nagyon messzire vezetne, és nem akarom tovább részletezni, mert nagyon sok mindent kellene mondanom. Az egész rendszerben van egy utópisztikus elem. Nem akarok Kálmán László, az ügyeletes jelenlegi bevezetett nyelvész szerepében tetszelegni, hogy elkezdjem nyelvileg elemezni a különböző politikusi megnyilatkozásokat, de ha elkezdenénk nyelvileg elemezni, akkor rögtön fennakadunk azon, hogy a XXI. századi iskola. Ez olyan jellegzetesen fejezi ki, csak nyelvileg, egyébként soha nem ellenszenves, az utópia soha nem ellenszenves, az utópiák általában szépek. Az utópia veszélye máshol van.

Tehát ezt nem akarom folytatni. Egyetlenegy mondatot mondok még, mert ebből indultunk ki december 10-én, hogy igenis, nagyon komoly fenntartásom van, hogy nagyon sok milliárdot – nem tudom, én nem ismerem a költségvetést, mondjuk 10 milliárdot – úgynevezett tartalomfejlesztésre költöttek, miközben kialakult, mindegy, hogy hogyan, kialakult egy tankönyvpiac. Valóban, ahogy ez a liberális közgazdászok vágya volt. A nagy tőkeerős kiadók, a Tankönyvkiadótól kezdve tananyagokat fejlesztenek, olyan tankönyvválaszték van, hogy gyakran az a kritika, hogy túl sok. Jó, hogy most elfogadták, hogy például az újonnan kifejlesztett történelemkönyvek megfelelnek ezeknek a feltételeknek, persze, de akkor miért kellett 10 milliárdot ráköltetni? És akkor még mindig nem tudjuk, nekem vannak magáninformációim, hogy milyen munkadíjakat fizettek - remélem, nem fognak csontvázak kidőlni a szekrényből, én tudom, hogy milyen óradíjakat fizettek a

szakértőknek, ami itt komoly ellenérzést váltana ki, de nem érdekes -, hogy milyen szakmai kör csinálta, azért egy elég szűk szakmai kör csinálta, hogy milyen minőségűek a dokumentumok. Nagyon sok, a sajtóban is elérhető kritika van, és bocsánat, ez lesz az utolsó, és nem szívesen mondom, mert nem akarok én senkiben rossz érzést kelteni, én azért elővettem egy-egy dokumentumot. Nemcsak az a baj, hogy az underground értelmiség ízlését tükrözi mondjuk a hetedikes irodalom kompetencia címén készült dokumentum, de azért az probléma, hogy nem a 12-13, hanem a 17-18 éves gyerekek befogadó készsége szűkül. Az, hogy trágár kifejezések vannak benne, a szövegtanulmányozás címén ezek a szövegek vannak, és nincs ott valami nagyon pozitív, hogy megjelenik mondjuk egy Móra-szöveg, és azt is elemezték. Csupa klasszikus, Mrozek, az ultrakonzervatív Czako Gábor, a magyar rémmesék, Örkény. Ezeket nagyon szeretik a gyerekek, tehát az egyperceseket, nem kell tovább mondanom, itt vannak magyar szakosok, amikor a világirodalom remekműveivel a gyerek 12 éves korban találkozhat és nem tudja feldolgozni, elhárítja, és többé nem fog hozzájárulni később sem, stb.

Ceterum censeo: nem folytatom, ez volt az apropója, és mivel megszólítottak, vajúdtam, hogy egyáltalán elmondjam-e, nem akarok folyton vitatkozni, de meg kellett ismételnem. Ezek az aggályok itt most nem oszlottak el, miközben egy nagyon érdekes tájékoztatást kaptunk.

ELNÖK: Ehhez csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy ha jól emlékszem, és el is olvastam a jegyzőkönyvet, tehát eléggé friss a memóriám e tekintetben, hogy a te első megfogalmazásod, amikor meghallottuk, hogy itt milyen összegekről volt szó, az nem az elkészült termékek minőségével kapcsolatban merültek fel, hanem egyáltalán azzal kapcsolatban, hogy milyen alapon történik egy ilyen összegnek az odaítélése. *(Dr. Závodszy Géza: Is.)* Az egy másik kérdés. Az, hogy ezek az anyagok, amelyeket te itt említettél, példákat is hoztál fel, hogy ezek szakmailag a te megítélése szerint milyenek, ez szerintem egy másik fejezete annak, amiről beszélünk. Amit ez a tájékoztatás célzott és amiért ezt az OKNT napirendjére tűztük, az azért volt, mert erős kétségeket fogalmaztál meg a tekintetben, hogy ezeknek a programoknak az ilyen összegekkel való finanszírozása egyáltalán mit takar, hogyan került oda ez az összeg, milyen alapon. Hogy aztán az ezen a kereten belül elkészült termékeknek milyen a minőségük, ezt lehet, hogy egyszer meg kell tárgyalnunk, lehet, hogy erre itt valamilyen intézkedést vagy elképzelést ki kell dolgoznunk, de másról szolt, mint amiért ez idekerült.

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Teljes joggal mondod, de azért annyi kiegészítést hadd tegyek, hogy én a minőségre is utaltam, hangsúlyozva, hogy nem tájékozódttam, de név szerint is idéztem olyan kiadóvezetőt, például Dulze Magdolnát, őt idéztem, hogy neki milyen komoly fenntartásai vannak a minőséggel kapcsolatban, őrá hivatkoztam. Egyéb információm nem volt. *(Dr. Mihály Ottó: Minden kiadóvezetőnek van a másikkal.)*

ELNÖK: Azt gondolom, hogy az Országos Köznevelési Tanács eddig sem foglalkozott egyes dokumentumok pedagógiai minősítésével, vagy az azzal kapcsolatban kialakult véleményekkel. Elképzelhető, hogy egy ilyen napirendre tűzünk, természetesen nem gondolom, hogy ezekben okvetlenül szakmailag minden területen kompetensek vagyunk. De itt egy egészen más kérdéstről volt szó, és én ebből a szempontból köszönetet szeretnék arra vonatkozóan mondani, hogy világossá vált számunkra, hogy ez mivel foglalkozik, mire megy el ez a pénz, hogy ez nem az ablakon van kidobva. Itt egy óriási munka van mögötte. Hogy ennek a munkának a termékei milyen minőségűek, az egy más megítélés tárgya. El kell

gondolkodni azon, hogy ez a kompetenciánk-e. Nekem az a véleményem, hogy nem, mert nem egy ilyen szakmai minősítő testületként vagyunk jelen.

Barlai Kati keze volt a levegőben. Hozzászólások.

BARLAI RÓBERTNÉ: Most már hozzászólás. Azt gondolom, hogy valóban, csatlakozva az elnök úrhoz, nem konkrét anyagok, dokumentumok minőségéhez kell nekünk hozzászólni, hanem stratégiai kérdésekhez. Én azért idéztem ezt a bizonyos HEFOP-értékelést, mert három dolgot hadd emeljek ki abból, hogy megjegyezték és alátámasztották, indokolták, hogy a HEFOP előtt a tervezésnek, a bevezetésnek, magának az egész programnak a bevezetésének nem volt módszertana. Tehát ez nem volt kidolgozva, hogy hogyan is történik ez. Ez az egyik.

A másik, ami nagyon fontos, és abból az anyagból kiemelendő, hogy nem volt társadalmi, szakmai kommunikáció. Vagyis hogy pontosan ez nem történt meg, amire itt utalt Trencsényi László, hogy milyen pedagógiai koncepció áll e mögött a nagyon jól kifejlesztett és nagyon sok jó elemet tartalmazó rendszer mögött. Nekem az a javaslatom, hogy ezt még utólag meg lehetne csinálni, mert nagyon fontos lenne. Hallottuk, hogy körülbelül 4500 intézményben erre az implementációra lesz lehetőség, és valóban jók a programcsomagok. Tehát olyan szempontból vannak nagyon jók, hogy innovativitásra készítetik a pedagógust, hogy ötleteket adnak, és elsősorban azt látom, hogy arra adnak ötleteket, hogy a hátrányos helyzetű gyerekek foglalkoztatására, motiválására hogyan próbáljon a pedagógus jobban reagálni, és hogyan próbálja megoldani. Egy elit gimnáziumban ugyanis nincs probléma azzal, hogy a gyerekek tanulnak, de az olyan iskolában, ahol nagyon sok a hátrányos helyzetű, nehéz körülmények között élő gyerek, ott nagyon jó ötleteket kapnak, amiket én ismerek.

Nyilván ezek különböző minőségűek, és lehetne ezeket korrigálni, javítani, de igazából azok a pedagógusok, akik használják, általában pozitív visszajelzést adnak. De az egész rendszert egyé kellene valahogy kovácsolni, és ott egy szakmai vitát lefolytatni, hogy valóban milyen iskolakép, milyen gyerekkép bontakozik ki. Tehát visszafelé menni, de szerintem még ennek is lenne értelme, és akkor már lehetne koherenciát teremteni a meglévő elemek és a koncepció között, hogy esetleg mi az, amit korrigálni kell, hogy ne vesszen kárba ez a pénz, és ez a rengeteg munka, energia, ami ebben áll.

Tehát én is tudnék mondani kritikákat, tényleg, de most ennek nem látom értelmét, hanem a jövővel viszont az OKNT-nek foglalkoznia kellene, hogy hogyan tudjuk segíteni azt, hogy egy olyan rendszerré álljon össze, ami mindenki számára világos, és most a világosságot hadd mondjam. Amikor én először a monitoring bizottsági ülésen részt vettem, úgy éreztem magam, mintha nem azon a nyelven beszélne, amit én ismerek a pedagógiában. Tehát annyira idegen, és ezzel küszködnek azok az iskolák is, akik pályáznak, amikor megírják a pályázatot, és később is. Tehát valahogy az egésznek a kommunikációjával is jobban kellene foglalkozni, és lefordítani a pedagógiában hagyományos nyelvezetre, hogy érthetővé váljon a pedagógusok, a fenntartók és a vezetők számára.

Végül még egy, amit én többször szóvá tettem, és most szeretném ezt megerősíteni. Ugyancsak ebben az anyagban azt olvasom, hogy a TIOK-os vezetők 49 százaléka úgy nyilatkozott abban a bizonyos kérdőívben, hogy csak részben vezethető be a program a magyar közoktatási intézményekben.

Ez számomra megdöbbentő volt, hiszen ők voltak az elsők, akik ezt alkalmazhatták, és nyilván úttörők voltak és ebbe szívesen bekapcsolódtak, mégis így nyilatkoztak a végén. Vagyis ez azt jelenti, amit nagyon sokszor elmondtam, hogy a vezetők felkészítése ebből az egészből kimaradt, mert az, hogy ők egy változásmenedzselésnél elküldhetik a helyettést is és a szakmai vezetőt is, de a vezetők nem látják világosan, mert nincs is egy oktatási, pedagógiai koncepció mögötte, tehát nem látják, hogy a szervezeti kultúrát, magát a vezetést milyen

irányba kellene fejleszteni ahhoz, hogy ez elfogadottá váljon. Most egy-két csoportban megy, de hogy ez elterjedjen az intézményen belül. Fogalmuk sincs erről.

Egy folyamat-tanácsadónak is - mert én is dolgozom három intézményben folyamat-tanácsadóként – korlátozottak a lehetőségei, ha a vezető nem vevő erre a dologra. Tehát valahol ott kellett volna elkezdni, hogy egy olyan pillér, és úgy látom, hogy az OFI-nak a 6-7-8 pillérjébe még beleférne ebben a bizonyos K+F-ben a vezetők megcélzása, az általános szervezetfejlesztés behozatala ebbe az egészbe, mert különben ez annak az egy-két csoportnak vagy egy-két lelkes pedagógusnak a dolga lesz, akik ezt szívesen csinálják tovább, de nem fog elterjedni még intézményen belül sem. Köszönöm szépen.

Tehát szerintem a jövővel kellene foglalkoznunk hamarosan.

ELNÖK: Kati, hadd kérdezzek vissza. Meg tudsz fogalmazni ezzel kapcsolatban egy olyan javaslatot, amelyet – most nem tudom a címzettet, de gondolom, a minisztériumnak vagy az irányító hatóságnak – ajánlasként megfogalmaznál? Én nem mondom, hogy az OKNT nevében, mert nincs előttünk pontosan a szövege, mert amiket elmondtál, azok értelmes dolgok, de hogyan jut el ez oda, ahol azt a ravaszt elhúzzák, amiből végül valami elsül? Magyarán: én azt kérném, hogy írd le, amit mondtál és juttasd el.

BARLAI RÓBERTNÉ: Jó, csak röviden hadd fogalmazzam meg, hogy azért vannak itt olyan nevek, tényleg nem lehet nyíltan látni, de Halász Gábor benne van, Mihály Ottó benne volt valamilyen szinten, tehát a pedagógiai gondolkodók közül vannak, akik ismerik jól a kialakult rendszert, és őket lehetne felkérni. Tehát egy szakértői team-et kellene felkérni arra, hogy egy kicsit rázza össze ezt.

ELNÖK: Jó, a „hogyan tovább”-ra, ugye? Mert ez volt a kérdés, hogy akkor ennek mi legyen...

BARLAI RÓBERTNÉ: Igen, rázza össze és fogalmazza meg a pedagógiai koncepcióját ennek, jól kommunikálható formában. Tehát olyan szakemberek, tényleg nem tudjuk, hogy kik vettek részt ebben, akik pedagógiai elméleti szakemberek vagy értenek a mindennapi gyakorlathoz.

ELNÖK: Az itt felsoroltak közül Ottó van itt, mert Halász Gábor nincs itt.

BARLAI RÓBERTNÉ: A tanulmányban láttam Halász Gábort, tehát ő is benne volt.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Inkább ezt vitassuk tovább. Most erről vitatkozunk?

ELNÖK: Te hajlandó vagy egy ilyenre? *(Dr. Mihály Ottó: Nem.)* Nem. Akkor ez rövidre van zárva.

GÖRBE LÁSZLÓ: Nyilván amennyit én ismerek, azért szeretnék gratulálni. Én láttam a matematikai programcsomagokat még a kerettantervi bizottság tagjaként, és a kezemben is volt egy ilyen nagy csomag, elmentem megnézni. Egyrészt tényleg rengeteg jó ötlet van benne, tehát szívesen használtam volna a matematika középiskolás tananyagot, amihez szakmailag hozzá tudok szólni.

Ugyanakkor minden fejlesztés biztos, hogy egy nagyon fontos stratégiai kérdés az oktatásban. Egyetlen gond van, ha csak egy fejlesztés van, és én emellett szeretnék szólni, egy kicsit a kétségeimet megfogalmazva. Ha egy szervezet ekkora mennyiségű pénzt kap és úgy

érzi, hogy neki az egész rendszerre kvázi rá kell tennie a kezét, akkor biztos, hogy ez az összoktatás szempontjából rossz. Tehát arra szeretném egy kicsit a minisztérium figyelmét felhívni, hogy nagyon jó lenne, ha egy kicsit segítenék a más utaknak, fejlesztésnek a támogatását. Biztos, hogy ez a kompetenciaoktatásnak az egyik új változata, és ezt nem is akarom vitatni, de hogy nem az egyetlen, abban is biztos vagyok. Tehát olyan új műhelyek is kialakulnak, amelyek bocsánat, de fillérekből tengődnek most, amit lehet, hogy támogatni kellene, hogy tényleg kialakuljon a magyar közoktatás. Köszönöm.

ELNÖK: Trencsényi László!

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Két dolgot mondanék. Az egyik, hogy szeretném pontosítani, elnök úr az értékelésedet. Závodszy Géza nem minősítette ezeket a programokat, csak azt jelezte, amire itt Laci is utalt, hogy ő úgy látja, hogy egy meghatározott paradigma élvezzi a támogatást a minőségétől függetlenül. *(Dr. Závodszy Géza: Igen.)* Így korrekt. Ezen vitatkozhatunk, de ez egy más vita, és ezt érdemes lefolytatni.

Úgy gondolom, hogy én is köszönöm a tájékoztatót. Itt sugdolóztunk is, hogy ennek a fejlesztésnek van egy nyelve, amit jóformán már csak a Váci utca 37-ben értenek. Ez nem szerencsés, nem jó, meg kell találni azt a nyelvet, amit – az imént mondtam, még egyszer elnézést kérek, nem akarok populista lenni – Mancsi néni is jól ért, hiszen neki kell 30 gyerekekkel végigcsinálni a programot. Másrészt pedig meg kell keresni azokat az utakat, csatornákat, mert a tolvajnyelv nemcsak azt jelenti, hogy csak ők értik, hanem jóformán már bocsássatok meg, de el is vagytok egymással, amikor ezekről a dolgokról beszélgettek, és a dolognak már alig van nyilvánossága, azon a szinten nyilvánossága, ami érdekli a pedagógus kollégákat. Tehát én a disszeminációt érzem soványnak és szegényesnek. Vagy hogy belekeverjem a dolgot: nem a ti kiadványotok, egy másik nagy pillér, gyönyörű nyelvileg, a horizontális pillér, az egy eldőlt pillér, az, amelyik a Nemzeti Színház előtt van, a horizontális egy pillér. De egy másik pillér: „Mérleg” címen adott ki egy kiadványt, nem tudom, kinek volt a kezében, ahol láthatjuk a főigazgatót gyerekek között, férfiak között, nők között, színes lakkozott fényképen, keménydobozban, alpakka könyvjelzővel. Nem ezt tekintem disszeminációnak. Irgalmatlan költségbe kerülhetett, ahhoz képest, tegnap óta tudom, hogy kritikus helyzetben van az Új pedagógiai szemle, ha csak egy számot a disszeminációnak szentelne a projekt, akkor azok olvasnák és nyilván olyan nyelven kellene megírni, amit a pedagógusok is olvasnak. Úgyhogy én erre szeretném felhívni a figyelmet.

ELNÖK: Márta!

CSILLAG MÁRTA: Azért kértem szót, mert itt megszólítottattott a tárcá, és azért szeretném egészen pontosan megismételni vagy világossá tenni, hogy az a program, amit itt a kollégáim bemutatnak, ez a központi program, amelynek az a célja, hogy támogassa és koordinálja a pályázati programokat. A pályázati programok egyike és legnagyobbika az itt sokszor elhangzott 3.1.4-es, amely az intézményi fejlesztést, az intézményi metodikai, módszertani fejlesztést támogatja. Számítalan más pályázati program van. Részben elindultak, részben éppen pályáztak és döntés előtt állnak, részben pedig még nem indultak el. Az ilyen harmadik körbe tartozik az úgynevezett 3.1.2-es, a tartalomfejlesztési program, amely jelentős forrással bír az én ismereteim szerint. A kormány decemberben fogadta el az akcióterveket. Az akcióterv megint így „uniósul” van, azt a keretet, költséget és feladatot jelenti, amelyet meg kell jelölni ahhoz, hogy ezt az uniós forrást el szabad-e, azt az engedélyt jelenti, hogy el szabad-e erre a dologra költeni. Az akciótervben a tartalomfejlesztésre emlékeim szerint 10 milliárd forint körüli összeg szerepel. *(Könczöl Tamás: 12 milliárd.)* 12 milliárd forint körüli

összeg szerepel összesen a közép-magyarországi régióban és a konvergencia-régióban, és azt célozza, hogy azok az innovációk, fejlesztések, tartalmi fejlesztések, amelyek ma a közoktatásban jelen vannak különböző műhelyekben – teljesen mindegy, hogy civil, profi, milyen műhelyekben –, azok kapjanak támogatást. Tehát ezeknek a fejlesztéseknek a támogatására pályázati úton lehet hozzájutni.

A központi program pedig ezt támogatja olyan módon, hogy felmutatja azokat a kereteket és azokat a formai elemeket, amelyeknek meg kell felelni a pályázóknak. Ez a pályázati elem tervezés alatt van. Nagyon sokáig állt. Különböző, elsősorban uniós szabályozási problémák jelentek meg körülötte, például hogy forprofit vállalkozásokat, úgy mint például tankönyvkiadással foglalkozó kiadókat miképpen lehet támogatáshoz juttatni, hiszen ezeknek az uniós forrásoknak olyan szabályaik vannak, amelyek a profithoz jutás lehetőségét kizárják egy ilyen fejlesztésből. Tehát ezeket az uniós szabályokat és a magyar jogszabályokat kellett összeilleszteni, nem a tárcának, mert mi ehhez nem értünk és nem is vagyunk rá felhatalmazva, hanem a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnek, az NFGM-nek volt emögött egy komoly háttérmunkája. Tehát megjelenik egy ilyen fejlesztés. A tárca javaslatára jelenik meg egy ilyen fejlesztés, nem központi fejlesztés, hanem kimondottan pályázati fejlesztésről van szó, és jöhetnek azok a műhelyek, szakmai műhelyek, pedagógiai intézetekig, civil szervezetekig, amelyek vállalkozni tudnak, hogy megfelelő keretek között ezeket a fejlesztéseket elvégzik az elkövetkezendő időszakban.

Egyébként az, hogy a tartalomfejlesztés pillér így alakult, annak jelentős oka, amit Tamás itt említett, hogy az NFT I-ből a megfelelő konzekvenciákat, a megfelelő korrekciókat el kellett végezni például. Ez egy pilot volt, az NFT I., a mostani, az ÚMFT már egy teljes fejlesztési program.

És ha már nálam van a szó, három mondatot még engedjenek meg, hogy tájékoztatásul elmondjak. Pillanatnyilag ezen a nagy iskolafejlesztési programon kívül számtalan pályázat megjelent, és talán legközelebb érdemes lenne ezekkel is megismerkedni. Itt is egy kicsit keveredett a két dolog. Vannak nagyon-nagyon sikeres és az iskolák számára nagyon szeretett pályázatok, ilyenek például a tehetséggondozó pályázatok. Kettő is megjelent és kettőre is pályázott az intézményrendszer az elmúlt időszakban. Az egyik egy tehetség-hálózatépítés, ez a Csermely tanár úr – hogy mondjam – központi programjára épülő pályázati elem, tehát egy ilyen tehetségsegítő hálózat kialakítása, a másik az iskolai tehetséggondozás pályázat. Ezt túlpályázták az intézmények, éppen az akcióterv módosításakor tettünk javaslatot arra, hogy kapjanak rá pluszforrásokat, ne kelljen jó pályázatokat elutasítani. Rengetegen érdeklődtek.

Nagyon sokan érdeklődtek a sajátos nevelésű gyerekek nevelését, oktatását támogató pályázat iránt. Ez nagyon szépen megy, egy második kört is ki fog írni az NFÜ. Nagyon nagy sikere volt a 3.1./a-nak, amelyből most éppen 6,8 milliárd forint fogyott el pedagógusok felsőoktatási képzésére, másoddiplomás képzésére. Egy kicsit meg voltam rémülve, amikor a téli szünet után bejöttünk a minisztériumba, és érdeklődtem az NFÜ-nél, hogy hogyan állunk ezzel a pályázattal, pályázzák-e az intézmények, jelentkeznek-e a pedagógusok felsőoktatási képzésre, és azt mondták, hogy Közép-Magyarországon, magyarán a megyében és Budapesten elfogyott a forrás, ellenben a konvergencia-régiókban, tehát vidéken bizony, még megvan a forrás fele. Úgyhogy elkezdtek itt nézegetni, hogy vajon, mi lehet a probléma. A probléma a téli szünet volt, mert nagyon hamarosan felgyorsult a pályázati kedv. Ráadásul úgy tapasztaltuk, hogy nem pályázatíróknak adták ki az intézmények a pályázatukat, hanem maguk kínlódtak vele, ezért aztán egy kicsit lassabb is volt, ellenben 7 milliárd forint összeget pályáztak le pedagógusok felsőoktatási képzésére, ami azért nagyon fontos számunkra, mert a költségvetésből kikerült az a bizonyos 1,6 milliárd forint, ehelyett bekerült 7 milliárd forint. Magunk se tudtuk, amikor a forrásokról érdeklődött az NFÜ, hogy van-e ekkora igény a

magyar közoktatásban másoddiplomás képzésre, és meglepetéssel tapasztaltuk, hogy még nagyobb, mert többen kérdezik, hogy lesz-e ennek folytatása.

Még sorolhatnám, számtalan jó pályázati lehetősége van az intézményeknek. És engedjék meg, hogy még egy dologról szóljak, talán azért is, hogy a környezetüknek a figyelmét felhívják rá, nem közoktatási pályázatként jelent meg egy úgynevezett kulturális pályázat, és azért mondom el mégis, mert a közoktatási intézmények szabadidős tevékenységét támogatja. Kint van a honlapon és pályáznak is, a kulturális intézmények, ÁMK-k, művelődési házak, színházak, múzeumok, könyvtárak pályázhatnak arra, hogy együttműködésben közoktatási intézményekkel, a közoktatási intézmények szabadidős tevékenységét, tanórán kívüli tevékenységét tarkítsák. Erre a kulturális intézmény kap forrást, de nem költheti semmi másra, csak azokra a szolgáltatásokra, amelyet a közoktatási intézményeknek nyújt. Egy olyan elem van benne, ami nem kulturális, de talán fontos, hogy a sportegyesületek is pályázhatnak, tehát a sporttevékenységet is támogatja. Ilyen módon mintegy közvetve, maga a segítség a közoktatási intézményekhez jut, úgy tűnik, hogy ez is egy rendkívül népszerű pályázat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mi is köszönjük. Egy órakor be kell fejeznünk, úgy tudom, mert többen el akarnak menni 1 órakor, legalábbis ezt a jelzést kaptam. Mihály Ottó jelentkezett már régen!

DR. MIHÁLY OTTÓ: Megpróbálok csomópontokat mondani. Az egyik, hogy abban biztos, hogy van valami nagy probléma, hogy ennek az egész folyamatnak a nyilvánossággal való viszonya nem jó. Én ezt most negatív oldalról fogalmazom meg. Megszületnek ilyen nagy, megváltó koncepciók: kerekasztal, „Teher és szárnyak”, abszolút tudáshiányt tükrözve, a minimális tudás nélkül. Szóval az embernek az az érzése, mintha nem ebben az országban élnének, mert nem tudnak óriási pénzekkel, óriási szellemi kapacitással folyó és már eredményeket felmutató fejlesztésekről, de még a koncepcióval sem, tehát itt biztosan van egy olyan nyilvánossághiány, amely nem a szervezetben mozgó felé viszi el az információt, mert én azt elhiszem, hogy ez működik, hanem kifelé egyáltalán. Nézem az újságírókat meg mindenkit, akik itt irkálnak a közoktatásról, mintha nem is létezne ez a hatalmas program. Ez az egyik. Ebben a dologban biztos, hogy lépni kell, mindegy, hogy azért, mert szeretem, azért, mert nem szeretem, hanem azért, hogy a dologgal számoljak, hogy tulajdonképpen ne kérjek olyasmit, ami van, amit csinálnak. Mondjam el, hogy nem jó, ahogy csinálják, de ne csináljanak úgy, mintha nem lenne. Ez az egyik nagyon fontos dolog.

A másik, hogy el kell választani azért a gondolkodásunkban a két ütemét ennek az egész dolognak, az NFT I-et és az ÚMFT-t. Két teljesen más logikájú dologgal, történéssel állunk szemben. Sajnos, ez sem történt meg, tulajdonképpen ennek a kommunikálása. Meg tudom mondani, hogy például azt, amiből megszülettek a kompetenciaalapú fejlesztési programok, mely szakemberek azok, akik koncipiálták ezt az egész programot. Meg tudom nevezni a négy szakembert, akik leírták a tanulmánytervben, aminek alapján ez terveződött. De ez egy klasszikus, csak az eddigiektől jóval nagyobb pénzzel megoldott fejlesztési folyamat volt. A klasszikus azt jelenti, hogy leültek és elhatározták, hogy tulajdonképpen milyen koncepció alapján, nagyjából milyen fejlesztési folyamatot fognak megcsináltatni. Akkor se ők csinálták, mert akik bent voltak, azok csak egy részét tudták csinálni, hatalmas mennyiségű szakember vett ebben részt, de ez a folyamat egy bizonyos klasszikus dolog volt ebben.

Ha már a részvételemről volt szó: ebben én részt vettem, mint egy műhely, aki fejlesztett ebben a dologban. Nem a koncipiálásában, hanem egy adott, konkrét területen munkálkodtam.

Ez a dolog, ha úgy tetszik, egy teljesen más logikájú dolog. Itt arról van szó, hogy míg ott a pénzt arra a fejlesztésre költötték – hogy most erről az oldalról fogalmazzam meg -, itt most a pénz, 6 százalék, 9 százalék, 8 százalék, változatos ebben a dologban, kimegy azokhoz, akik effektíve használják ezt a pénzt. Az iskola, aki pályázik. Az, hogy neki kell a szolgáltatói kosárból, ahhoz az kell, hogy a szolgáltatói kosárban mások pedig szintén kint - nem az Educatióban, hanem kint - fejleszthessenek. Ezért az, amit a HEFOP tapasztalataiból kiindulva fogalmaztak meg, az egyszerűen nem érvényes, irreleváns, mert például amit a tartalomfejlesztésben a HEFOP csinált, az csak egy ugyanolyan szeletke, darabka, amit szintén le lehet hívni, de le lehet hívni az összes tankönyvkiadó által készített tankönyvet, az égedta világon mindenki fejleszthet, aki pályázik arra, hogy ő fejleszteni akar. Nem tudom, hogy világos-e.

Totálisan más a logikája ennek a dolognak. Most én nem azt mondom, hogy melyikkel, mi a problémám, csak hogy hogyan működik ez a dolog. Tehát ez, amit el kell választani, nem azért, mert persze, érheti kritika a HEFOP-ot, miért ne, de nem ugyanarról szól már a történet, és nemcsak azért, mert tapasztalatokat levontak, hanem azért, mert ez a konstrukció alapvetően más konstrukció. Teljesen másképp van a dolog leosztva. Ha úgy tetszik – ez egy borzasztó képzavar -, ez az egész egy horizontális pillér. Szóval ez a dolog tényleg szervezéssel bízta meg, és csak egyes területeken ad fejlesztési feladatot a végső kedvezményezetteknek, ahogy ezt a zsargon nevezi, vagyis azoknak, akiknek ezt szakmailag tulajdonképpen meg kell szervezni. Nekik csak egy-két olyan dologban van konkrét fejlesztési feladatuk, hogy kidolgozzák például azokat a kritériumokat, amelyek alapján meg lehet mondani, hogy mit tekinthetünk tartalomnak egyáltalán, mert ha erre kiírok pályázatot, akkor ki kell írni, hogy mit tekintek kompetenciaalapúnak, stb. Tehát ezeket ki kell dolgozni, mindegy, hogy jól vagy rosszul, de valamilyen módon kritériumokat kell szabni ebben a dologban. Ez egy nagyon fontos különbségtétel, mert elbeszélünk egymás mellett. Tehát nem azt vitatjuk meg, amit tulajdonképpen akarunk.

A másik alapvető dolog az egész filozófiát illetően, azt kell mondanom, hogy ez tipikusan egy posztmodern módon alakuló filozófia, ami azt jelenti, hogy ennek a rendszernek a filozófiája folyamatosan alakul. Állandóan alakul, mert a belépők, akik hoznak dolgokat, aki a tartalomfejlesztésben azt hozza, hogy nem lehet integrálni a természettudományokat, ezért vagy az integráció alatt csak azt érti, hogy bizonyos fogalmi dolgokat összekapcsolni, az behoz egy adott típusú – ha úgy tetszik – filozófiát ebbe a rendszerbe. De aki belenyúl, az majd választ egy filozófiát is, ha ezt fogja magának kivenni, mint a saját iskolájában fejlesztendő dolgot. Nem tudom, világos-e, ezt fogja kivenni belőle. Nem fogja kivenni a másik filozófiát ebben a dologban.

Tehát más az egésznek a logikája. Ebben az esetben tehát van egy – hogy mondjam – nevelésfilozófia, de azt mondanám, hogy ez az, amit posztmodern filozófiának neveznek, minden, ami a vevőnek, a kliensnek jó, felhasználhatónak, az adott probléma megoldására valónak találja, annak meg kell kapni az érvényesülési lehetőséget. Ez benne van ebben. Ezért az a válaszom arra, ami nagyon fontos ebben a dologban, hogy van-e joga az államnak beavatkozni ebbe: egyfelől mindig beavatkozott - pro, kontra, nem akarok végigmenni – ebbe a dologba... *(Dr. Závodszy Géza: És ezzel egyetértesz?)* Ha ezt az akkori állami struktúra lehetővé tenné, akkor mi közöm nekem hozzá, hogy egyetértetek vagy nem? Akkor az állam így működött, úgy gondolta, hogy így éli túl a dolgokat, minden a túlélésről szól. *(Dr. Závodszy Géza: A képviselői demokrácia másról szól, az amerikaiak azt mondják...)* Mondom az amerikai példát, hogy világos legyen. Bushék hihetetlen pénzekkel, de ráadásul abszolút idegen eszközökkel, adminisztratív módon avatkoztak be az amerikai rendszerbe ezzel a bizonyos „No child left behind” programmal. Teljesen konzervatív módon beavatkoztak, és most Obamák megint beavatkoznak, csak ellenkező előjellel, és nem adminisztratív

eszközökkel. Nem tudom, világos-e. Obamáék szépen letörlik ezt az egészet, mert azt mondják, hogy ezzel a nagy ellenőrzési mániával egy dolgot lehetett elérni: mindenki menekült a rendszerből, gyerek, pedagógus, szülő. Ez is beavatkozás.

Az is beavatkozás, ami itt történik, de én azt gondolom, hogy ennek úgy kell történnie, hogy terítse pedagógiai koncepciók szempontjából a lehetőségeket ebben a dologban. Azt pedig el kell dönteni egy oktatáspolitikának például, hogy tényleg azt akarja, amiről bebizonyosodott, hogy nem versenyképes, vagy azt akarja, ami versenyképes. Mind a kettőről lehet döntenie egy oktatáspolitikának, csak ha az nem versenyképes, hogy ismeretközpontú rendszerben gondolkodunk – márpedig nem versenyképes -, akkor azt kell eldöntenie, hogy mit támogat. Miért avatkozhat be?

Azért, mert a legnagyobb megrendelő ezen a piacon az állam. Hogyne avatkozhatna be! Ő fizeti az egészet, a zenésztől kezdve, a kiszolgáltól, mindent ő fizet. Hogyne avatkozhatna be? Felhatalmazása van rá. Mindig is volt. Én nem azt mondtam, hogy az a baj, hogy a Fidesz a kötelező kerettantervet megcsinálta, hogy kötelező, az hülyeség, hogy kötelező, kerettanterv, de nem az, hogy ő ezt megcsinálta. Nem tudom, világos-e a különbség. Az a különbség, hogy nekem szakmailag ez egy butaság, nem vezet sehová. De az más kérdés, hogy persze, hogy beavatkozik. Mindenki beavatkozik, minden állam a világon, nincs egy sem, amelyik nem avatkozik be a közoktatásba. Ezzel bízták meg többek között, hogy a köz oktatásába neki kell beavatkoznia. Az más, hogy azt mondjuk, hogy lehetőleg ezt tegye piaci alapokon, azaz a lehető legkevesebb adminisztratív kötelezettséggel, mert az alól nem lehet kiutakat találni.

Amit még el akarok mondani: tudom, hogy mind igaz, amit Laci is mond, igaz a nyelvezet is, meg minden, de azért alapvetően azt ne felejtjük el, hogy az életben ebben az országban ennyi pedagógus, Zsófi néni, Mari néni, Tomi bácsi nem találkozott azzal, hogy konkrétan, valamilyen szervezett formában, valamilyen rendszeren belül segítséggel lehívható, megtalálható módon részt vegyen abban, hogy a saját szakmai tevékenységét alakíthassa. Megközelítőleg sem. Szóval az, ami itt zajlik, az pont azért termel rengeteg problémát, mert ez Zsófi nénit szembesíti azzal, hogy az istenbe, meg kellene értenem! Zsófi néni 10-20 éve úgy dolgozott, hogy ugyanazt az óratervet, stb.-t használta, amit már annak idején Zsóka nénitől vett át az ő elődje is. Most abba a helyzetbe került, hogy egyszerűen gondolkodnia kell azon, hogy mit csináljon. Persze, hogy sokszor találkozunk riadtsággal, hogy nem tudja lefordítani, és azzal mindenben egyetértek, hogy ezt csökkenteni kell. De azért eközben azt nem szabad elfelejteni, hogy a tankönyvek fejlesztésétől kezdve, csak ha végigszaladok rajta, ebben a rendszerben millió típusú fejlesztésre van lehetőség. Ezek között vannak, amelyeket úgy gondolok, hogy lehet, hogy még távol kellene tartani az iskolától, vagy úgy gondolok, hogy többet kellene, de ez az én szakmai véleményem ebben a dologban.

Tehát ezt nagyon fontosnak gondolom, hogy így viszonyuljunk ehhez, és azt nézzük meg a következő alkalommal, mondjuk egy-másfél év múlva, hogy az első szakasz azért egy év múlva valamilyen módon csak eljut egy szintre, hogy tulajdonképpen mi zajlott le.

Szóval tényleg eléggé jók-e ezek, ilyen tartalmi kérdéseket igen, hogy milyen színesek például ezek a bizonyos kosarak, ténylegesen mik azok, amelyek ebbe a kosárba bekerültek, milyen volt ezeknek a használatbavétele, mert nyomon követhető ez a dolog. Tehát akkor tudom megnézni, hogy a kiépített rendszer nagyon szép, jól mutat, le van írva, gyönyörű diákat lehet róla csinálni, vagy ténylegesen azért működött-e, amiért ki kellett találni ezt a rendszert. Ez nem az, hogy egyes könyvekről én itt szeretnék vitatkozni, nem gondolom, hogy ez az a testület, hanem arról, hogy maga a rendszer működőképessége milyen. Ha ők nem akartak rá válaszolni, annyit tudok erről a dologról, hogy ezek az összecsúszások 80 százalékban köthetők – ha úgy tetszik – konkrét emberekhez, nem mindig hosszú ideig, mert ezek elég gyorsan jönnek, mennek ebben a folyamatban, de ettől ezek a csúszások még nem

zárják ki azt, hogy ez a dolog alapvetően, olyan 60-70 százalékos hatékonysággal működjön, ez pedig nem olyan rossz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Karlovitz úr!

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Nekem megmaradt az alapkérdésem: hol és mikor lehet a magas elefántcsonttoronyban találkozni az urakkal? Kettős meggyőződésem alakult itt ki: profik, le a kalappal, ez egy szakmai tudás, egy magas tudás.

A másik meggyőződésem, hogy de ebből mi, gyalogpedagógusok és egyszerű tankönyvesek ki vagyunk zárva, ki vagyunk rekesztve. Soha nem álltak velünk szóba, hívtuk ide, oda, TANOSZ-közgyűlésre, kamarába, soha nem jöttek. De erre az egyszerű kis kérdésre sem válaszoltak, hogy hol és mikor találkozunk, mert van megbeszélőnivalónk, mert a tankönyvek felére rá van írva, hogy kompetenciaalapú tankönyv, meg kompetencia ide, oda, de nem is közelít, én tanítom a kompetenciaalapú és kritériumorientált pedagógiát, viszek oda könyveket, az egyikre azt mondom, hogy ez az igazi kompetenciaalapú, pedig nincs ráírva, a másokra pedig rá van vésve, rá van pecsételve, de abszolúte nem az. Egyetértünk, hogy a pedagógus dönti el a gyakorlatában, de mindenesetre én meg szeretném beszélni az urakkal, hogy mitől lesz kompetenciaalapú, mikor írják rá, mikor írhatjuk rá, hogyan lehet bejutni, mely kiadóknak? A kiadók ki voltak zárva teljesen ebből a bizonyos sulinovás dologból, csak akkor húzták elő őket, amikor bocsánat, bajban volt már a Sulinova, és a kiadókat akkor már bevonták, mert nem tudták másodsorra kiadni, akkor kellett már a kiadók, de addig nem. Tehát ülünk már le egyszer és beszélünk róla!

DR. NAHALKA ISTVÁN: Örülök, hogy Mihály Ottó elmondta, amit elmondott, maximálisan egyetérték velem, és csak egy apró megjegyzésem van ehhez. Az világos volt abból, amit elmondott, hogy itt kétféle fejlesztési filozófiáról van szó és az NFT és az ÚMFT ebből a szempontból lényegesen különböznek egymástól. Csak a történelmi hűség kedvéért muszáj elmondanom, hogy amikor a négyek bandája megírta azt a bizonyos tanulmányt, ami a kiindulópontja volt szakmailag ennek az egésznek, akkor mi pontosan azt a második fajta filozófiaként képzeltük el, csak nem az valósult meg az NFT I-ben.

ELNÖK: Závodszy úr!

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Mihály Ottóval mindig jó vitatkozni, csak nem biztos, hogy ide tartozik. Nagyon veszélyes dolgokat mondtál. Egy olyan szélső etatista tételt fogalmaztál meg, ami aligha tartható, de nyilván vannak, akik – most nem akarlak téged bántani, hogy ki mindenki a bal és a jobb szélről lelkesen üdvözlne egy ilyen kifejezést, hogy az állam de bizony, beleavatkozik!

Most mi ezzel a probléma? Az államnak itt mindenekelőtt felelőssége van, de nem akarok nagyon elkalandozni. Ha valahol nagy baj van, összedőlnek az iskolák, vagy nagyon nagy baj van a pedagógusképzéssel, látja, hogy baj van, és ő nem hagyhatja úgy, neki felelőssége van. De ez itt szerintem másképp működött, és sajnos, nem olvastam el, biztos, hogy nagyon jó olvasmány, Pista, nyilván te is közreműködtél, de ahogy te elmondtad, abból a következőt hallja egy átlag értelmiségi, mint én is, nem minősítem magamat magasabbra, hogy négy jól képzett tudós ember, elméleti ember leült, gondolkodott, koncipiált, megírta és csináljátok meg. Ez az utópia tipikus paradigmája, mert akkor most milyen viszonyban van ez mondjuk adott esetben a magyar valósággal, azokkal az iskolákkal, ahol még angol WC sincs, és nagyon jól működő vidéki iskolák, ahol bemegy a gyerek - egy átlag kispolgári, alsó középosztály, mert tudjuk, hogy van, aki a putriból jön – az iskolába, és hány ilyen iskolában

voltunk, ahol jó órákat lehet látni meg szeretik a gyerekeket, de piszkos a fal, mert már nem volt öt éve festve, kitöredezett a parketta, az ajtókról pattog le a festék, tehát olyan szegényes, kopott, csúnya. Tehát nem úgy megy be oda, mintha hazamenne, otthon egy kicsit jobb. Tehát ahol ilyen problémák vannak, és az iskolák nagyon jelentős része így néz ki.

Szóval nem akarom ezt a gondolatot folytatni, de a Nyírségben és Szabolcsban is vannak 2-3 ezer lakosú települések, ahol 1-2-3 ilyen iskola van, és az szegregált vagy nem szegregált, de teljesen mindegy, mert sok ilyen van. Tehát én erre költöttem volna a 80 milliárdot, ha volt.

Visszatérve az eredetire: az államnak tehát felelőssége van, tehát úgy tűnik, úgy hallottam, hogy ez egy elméleti koncepció, ami nem biztos, hogy köszönőviszonyban van a magyar valósággal, a magyar társadalommal, az összes problémájával.

A másik, amit mondtál, hogy de a képviseleti demokráciában egyfelől törekedni kell a folyamatosságra, merthogy elvileg négyévente vagy még gyakrabban változhat az éppen kormányzók, akik éppen megbízást kapnak a kormányzásra, és az se mindegy, hogy most mekkora a társadalmi támogatottság. Most én nagyon csúnya dolgokat mondhatnék, mert az ember elkezd beszélgetni. Egy SZDSZ-es párttag szakértő – nyilván irodalmárról van szó – vitatkozik, hogy ne húzzátok ki az Ómagyar Mária Síralmat, és akkor a másik szakértő pedig azt mondja, hogy de igen. De igen, de nem, én nem húzom ki, indokold meg szakmailag! De miért? Igenis ki kell húzni! *(Dr. Mihály Ottó: Már honnan?)* Valamelyik tantervi programból. *(Dr. Mihály Ottó: Nem létezik ilyen. Most honnan?)* Jó, rendben, erre nem tudok mit mondani, ez egy jó provokatív válasz, ha akarod, legközelebb megmondom, hogy melyik dokumentumból... *(Dr. Mihály Ottó: Az egyetlen kötelező a NAT!)* Valószínűleg az érettségi követelményekről van szó, feltételezem, hogy a középszintűről vagy az emelt szintűről, mindegy. *(Dr. Mihály Ottó: Hadd öljék egymást!)* A példám jó, tehát konkrét a példám, hogy „húzd ki”, valószínűleg az érettségi követelményekben volt. Mert mi vagyunk hatalmon! - mondja ezt egy legitim, de csekély támogatottsággal rendelkező párt, mert valóban az a tárca az övék. Én kénytelen voltam ezt elmondani, mert...

DR. MIHÁLY OTTÓ: Nekem pedig az a válaszom, hogy hülyék mindig vannak, ez teljesen független az éppen aktuális hatalomtól.

ELNÖK: Nem lehetne, hogy a témánál maradjunk.

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Én ezt tudom, Ottó provokálja ezeket. Tehát ha az állam beavatkozik, akkor amögött kell valamilyen szintű társadalmi egyetértésnek lennie.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Ez úgy zajlik, hogy megválasztanak egy kormányt...

ELNÖK: Ne vitatkozzatok ezen, vagy ha akartok, akkor odakint, a büfében!

DR. MIHÁLY OTTÓ: Csak azért annyit hadd mondjak, hogy 120 milliárd van ebben a programban arra, és zajlik, hogy az iskolákban a falak ne csak festve legyenek, hanem minél több modern iskola legyen.

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Jó, akkor ezt a 80 milliárdot is oda kellene adni. *(Zaj, közbeszólások.)*

KÖNCZÖL TAMÁS: Szerintem az előadásnak tulajdonképpen volt értelme, ha egy ilyen pozitív, előremutató vita alakult ki az OKNT tagjai között, és az sem baj, hogy igazából

mi itt egy kicsit már háttérbe is szorultunk. Azt gondolom, hogy a testületet sokkal magasabb szinten érdekli az ÚMFT, mint amire mi itt válaszolhatunk. Nagyon sok mindent meg tudunk, tudnánk válaszolni, csak nem abban a minőségünkben, ahogy itt ülünk, és lehet, hogy ez nem is az a hely, ahol ezeket meg kell beszélni.

Azt gondolom, hogy arról beszélni, hogy az Educatió - az egyébként egy pályázatra benyújtott - programterve valójában mennyire fedi le azt, amire szükség van a közoktatásban, erről persze lehet vitatkozni. Ez egy 75 százalékban EU-s finanszírozású forrás. Az EU-s irányelveknek megfelelően meg van határozva, hogy ez milyen típusú fejlesztésekre költendő el. A tervezés során a kormány határozza meg az EU-s irányelveknek megfelelően az Operatív Programokat, az Akcióterveket, ezek alapján készültek el az egyes konstrukciókra a pályázati kiírások, amelyet a TÁMOP 3.1.1 esetében az Educatio megpályázott és elnyert, ennek feladatait kell nekünk megvalósítani. Tehát ez nem ötletszerű volt, konkrét feladatokat kell megvalósítanunk. Ha ezzel kapcsolatban kérdések vannak, azt nem nekünk kell feltenni, hanem az OP tervezőinek.

Ennek a vitának úgy érzem, picit elcsúszott a témája. Ha gondolják, erről külön beszéljünk egy másik időpontban részletesebben.

Az Educatio forrásának összegét viszont tegyük tisztába, mert én elmondtam, hogy ez mintegy 8 MRd Ft, az előző hozzászólásokban viszont többször ennek tízszerese hangzott el, azaz 80 MRd Ft. Ez nem igaz. A 8 milliárd forintból pedig csak 6 százalék fordítódik az Educatio projektmenedzsmentjére, az összes többi forrással a piacról vásárolunk szolgáltatást.

Nagyon kellemetlen nekem, hogy a pénzügyi részéről ilyen módon és mértékben kell beszélni, mert azt gondolom, hogy ez a testület nem ezért ül itt, hogy erről a részéről beszéljen elsősorban, hanem a feladatok szakmai részéről. A szakmai részével kapcsolatban, csatlakozom az Ottó által elmondottakhoz. Eddig azt próbáltam elmondani, hogy ez a program pontosan az a program, ahol bárki, bármilyen innovációt - akár intézményi szinten, akár szolgáltatói szinten- elvégezhet, az előzőekben elhangzottakhoz képest még egyszer elmondom, nincs eleve kőbe vésve semmi.

A TÁMOP 3.1.1 tehát nem valami helyett, hanem valami mellett biztosít támogató szolgáltatást. Én csak azt szeretném, hogy ennek az egész szakmai beszélgetésnek a végén hadd kérjük, hogy a kiemelt projekttel kapcsolatban az a pozitív gondolat maradjon meg mindenkiben, hogy ez egy támogató szolgáltatás, amelynek hasznélvezői az oktatási intézmények.

Akit a projekt szakmailag érdekel, annak egy előre egyeztetett időpontban nagyon szívesen részletesebben bemutatjuk a projekteket.

Köszönöm szépen figyelmüket.

ELNÖK: Akkor szeretném lezárni ezt a vitát, mindenekelőtt azzal, amit te mondtál most, Tamás, hogy itt nem egy diktátum, egy oktatáspolitikai döntés adatott elő. Egy lehetőség, egy fejlesztési szolgáltatás, amiben számtalan helyen szerepelt, hogy hogyan csatlakozhatnak és mihez, akik ezt meg akarják ismerni. Sajnos, belénk idegződött, nyilván történeti hagyományaink okán, hogy mindig attól félünk – vagy legalábbis sokan, én kevésbé -, hogy itt valami diktátumot látunk, amit rákényszerítenek a magyar közoktatásra.

Ez egy lehetőség, amivel aki akar, él, aki nem, az nem, és ezen belül is olyan részletekkel azonosul, amivel tud, és amivel nem tud, azzal nem köteles azonosulni.

DR. TRENCSÉNYI LÁSZLÓ: Elnök úr, bocsáss meg egy pillanatra. Nem vitatkozom, csak jelzem, hogy ez abban is új helyzet, elhangzott, hogy itt most a fenntartó veszi magára a pályázás felelősségét, és a fenntartó és az intézmény haragos vagy barátságos viszonyán múlik-e, hogy ebből egy együttműködés születik, vagy egy áthárított feszültség.

Tehát ez új helyzet, amit ne hagyjunk figyelmen kívül. Jogszerűnek tartom, hogy az muzsikáltat, aki fizet, ezt szokták mondani, de ez azért egy új helyzet, amit elemezni kell, többnyire a projektgazdák, általában a jegyzők például.

ELNÖK: Ebben neked teljesen igazad van, csak nekem stílus...

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Tehát nem Mancsi választott, ha már megidéztük ezt a kedves hölgyet, hanem a polgármester úr választott. Szíve-joga, önkormányzati rendszer van Magyarországon, de ez megint egy elemien új helyzet a fejlesztési filozófiában.

ELNÖK: Ezzel teljesen egyetértek, hogy ez egy új helyzet, sőt mélyen nem értek egyet azzal, ahogyan ez zajlik, hogy egy önkormányzati vezető, akinek esetleg fogalma nincs a közoktatásról, fogja eldönteni azt, hogy milyen fejlesztési...*(Dr. Trencsényi László: Ezt nem én mondtam.)* Ezt én mondtam.

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: És a diktátum itt azt jelenti, hogy igenis, kikényszerítették költségvetési eszközökkel, pontosan az önkormányzat, ebben van pénz. Tehát nem államigazgatási eszközökkel kényszerítették ki, hanem költségvetési eszközökkel. Az európai uniós pénz közpénz, nemcsak azért, mert be is fizetünk...

ELNÖK: Ez egy másik téma, hogy hová kell deponálni a döntési jogosítványokat. Laci megjegyzése teljesen jogos volt, mármint abban a vonatkozásban, hogy itt nem az iskola pályázik.

CSILLAG MÁRTA: Egyetlen megjegyzés, hogy ez ne maradjon szó nélkül: a magyar közoktatásban az iskola fenntartásáért, működéséért és a pedagógiai programjának a működtetéséért a fenntartója a felelős. Ezt szeretném elmondani. Nem az iskola, a fenntartója felel, a közpénzért is és az intézmény tevékenységéért is.

ELNÖK: Akkor ehhez azt kell hozzátenni, hogy nem az iskola autonóm, hanem a fenntartó. Akkor ne beszéljünk iskolai autonómiáról. *(Csillag Márta: Én a szabályozást idéztem.)* Jó, de ez egy másik téma. Erről is lehet vitatkozni, de minek. Ez így működik.

KÖNCZÖL TAMÁS: Bocsánat, még egyszer megerősíteném: tehát a meghívás él, ha egy egyeztetett időpontot sikerül találni.

ELNÖK: Szeretném külön felhívni a figyelmedet arra, hogy Karlovitz úrnak névre szóló díszmeghívót küldjétek, hogy a legközelebbi OKNT-ülésem arról számolhasson be, hogy végre létrejött veletek a találkozó. *(Dr. Trencsényi László: E-papíron.)*

KÖNCZÖL TAMÁS: Még egy felajánlásom van, a TÁMOP-al kapcsolatos rendezvényeinkre is várjuk a kollégákat. Nagyon örülünk neki, ha olyan megkereséseket kapunk, hogy ezeken a rendezvényeken szeretnének esetleg részt venni, de bármikor a már említett elefántcsonttoronyba is be lehet pillantani. Köszönöm szépen, hogy itt lehettünk és elmondhattuk a programunkat. Viszont látásra!

ELNÖK: Mi is köszönjük.

PUSKÁS AURÉL: A zárszó után: a legkisebb óvodáktól bárki megkeresett bennünket az elmúlt időben, személyesen jelen voltunk, személyesen mentünk el bármilyen rendezvényre, függetlenül attól, hogy ki a feladó, merthogy ez a feladatunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy mit csináljunk a további napirendi pontokkal, merthogy elfogytunk.

Van egy levél előttünk, amit Barlai Kati küldött.

KOSINSZKY ZSUZSA: Azt mondta Kati, hogy az nem érdekes, azt mindenki megkapta.

ELNÖK: Bocsánat, Marica küldte.

GÖRBE LÁSZLÓ: Elnök úr, lehetne az érettségivel kapcsolatos anyagot előrevenni, ami lényeges, és egy dolgot kérni? Kiment az Origón egy olyan hír, hogy meghosszabbították három héttel a jelentkezést, mert kétszer is elszállt, két alkalommal is a beírt anyagok egy része. Szeretném, ha a minisztérium nyilatkozna, hogy igen vagy nem, mert a hír kiment, a cáfolat nem ment ki.

DR. SZEVEDY TAS: Volt az érettségianyag-felvitelben egy központi zárlat.

GÖRBE LÁSZLÓ: Sokszor jönnek a gyerekek, hogy ugye, meghosszabbították három héttel? Ha igaz, közzé kellene tenni a hírt.

CSILLAG MÁRTA: Én elég gyakran nézem a netet, én nem láttam.

DR. SZENES GYÖRGY: Indok sincs rá, hogy miért kellene meghosszabbítani, mert a gyerekek jelentkezési ideje február 15-e...

GÖRBE LÁSZLÓ: De ettől még a tény az tény.

ELNÖK: Miről van szó?

GÖRBE LÁSZLÓ: Pénteken kétszer is elszállt két napnak a bevitt anyaga az Educatio rendszerében. Újra be kellett vinni az anyagot. Erre megjelent egy hír, amit közzétettek az Origón, hogy két vagy három héttel meghosszabbították a jelentkezési határidőt.

ELNÖK: Tehát ezt kellene cáfolni, erre hívod fel a figyelmet. Világos. Akkor ezt Márta hallotta.

DR. SZEVEDY TAS: Különben kicsúsznak a jelentkezési időből.

ELNÖK: Most itt van Marica levele. Megvárjuk Szüdi urat, hogy erre vonatkozóan reagáljon. *(Megérkezik az ülésre dr. Szüdi János.)* Itt is van Szüdi úr! Parancsolj! Tiéd a szó!

DR. SZÜDI JÁNOS: Tisztelt Elnök Úr! A szó annyiban jó, hogy nálam van, hogy kaptunk egy jelzést, amelyben azt kifogásolta dr. Szabados Lajos úr, hogy az Országos Köznevelési Tanács által elfogadott és javasolt óvodai nevelés országos alapprogramjába bekerült egy olyan...

KOSINSZKY ZSUZSA: Bocsánat, a Szabados-féle más. Szakács Marica az óvodai...

DR. SZÜDI JÁNOS: Bocsánat, Szabados úr a miniszter úrnak írt, akkor azt letakarom.

Tehát Szakácsné kifogásolja azt a mondatot, hogy tudatosan kerüli a nemi sztereotípiák erősítését, mármint az óvoda, elősegíti a nemek társadalmi egyenlőtlenségével kapcsolatos előítéletek lebontását.

Én elhoztam a szöveget, mert ezt így nagyon nehéz megérteni, és kérem, hogy kapjon mindenki egyet ebből a szövegből, és azt kéri a tisztelt OKNT-től, hogy szintén határolódjon el ettől az anyagtól, ha jól értelmezem ezt az előterjesztést. És én csak azért jöttem, hogy segítsen a tisztelt OKNT munkáját, hogy állást tudjon foglalni ebben a kérdésben, ha óhajtja.

Nem tudom, hogy Kádárné Fülöp Judit kolléganőm ide tud-e érkezni, ez azért lényeges, mert ő az európai dimenziókat nagyon jól ismeri, arra tud választ adni, hogy ez a szöveg az általános európai, elfogadott normaszövegekkel megegyezik-e, az utolsó mondat az, amiről beszélünk, tehát a legutolsó mondatról van szó.

Annyit biztosan tud a tisztelt Köznevelési Tanács, hogy messzemenően tiszteletben tartva a Tanács minden ajánlását, azért egy kormányrendelet elkészítése és elfogadása egy kormányzati munka. *(Megérkezik az ülésre Kádárné Fülöp Judit.)*

E kormányzati munka azt jelenti, hogy a közoktatási apparátus előkészíti a kormányrendeletet államigazgatási körözésre, és akkor elindul a munka, elindul az egyeztetés, amelybe kötelességünk bevonni minden más társmisztériumot, a MEH-et, és mindenkit, aki érdekelt a gyerekek nevelésében, az ifjúságban. Nem tudom, hogy hány tanács van, a nőkérdésekben, és kapunk mindenféle kéréseket és javaslatokat, amelynek a megfogadása azért célszerű, mert ha úgy kerül be a kormány elé, hogy az ott lévő nem tudom, hány államtitkárból négyen, öten feltartják a kezüket, hogy bocsánat, merthogy ez a mondat, amiről szó van, ez egy társmisztérium által kért, a női esélyegyenlőséggel foglalkozó Szociális Minisztérium által kért mondat, ahol erre külön szervezeti egység van, és jelentést tesz évente, két évente, hogy mit tettünk az esélyegyenlőség kérdésében.

Én ennél többet nem mondanék, azért sem, mert elolvasva ezt a szöveget jogászként, nekem nem voltak gondjaim. *(Dr. Szenes György: Mi a baj vele?)*

DR. TRENCSÉNYI LÁSZLÓ: Sajtóvisszhangja is van.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Elmossa a női és férfi nem közötti különbséget, és egy ilyen általános nemtelen nemet csinál az emberiségből.

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Nem értem, tehát ez a normaszöveg és Szakácsné kolléganő ennek a javítását kérte?

ELNÖK: Itt van kiemelt betűkkel írva az a mondat, amit nem Marica írt az előterjesztésben...

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Tehát ő ezt kifogásolja, hogy „tudatosan kerüli a nemi sztereotípiák erősítését”. Igen, azért van ebben egy kis doktriner elem, azért ezt ismerjük el. Itt azért 3-6 éves gyermekekről van szó. Szakácsné Marica kiváló, mindnyájunk által kiváló szakértője ennek a korosztálynak. Én értem az ő aggályát.

Én ezzel nem foglalkoztam, nekem nem szúrta a szemem, de én nem értek hozzá. Így elolvasva, komikusnak tűnik, de lehet, hogy lehet, hogy rálegyintettem. De ő jobban tudja, hogy mi az, ami komoly dolog. Tehát ő azt kéri, hogy ezt húzzuk ki, támogassuk a kihúzását,

vagy valami másról van szó? Én eddig úgy értettem, hogy Marica azt kéri, hogy ezt húzzák ki. Nem ez a kérés? Nem olvastam még a levelét.

DR. SZÜDI JÁNOS: Most nézem, hogy mi a konkrét kérés.

CSILLAG MÁRTA: Az, hogy az OKNT határolódjon el lényegében.

DR. SZÜDI JÁNOS: Felolvasom: „kérem, szíveskedjen leveletem az OKNT-tagokhoz is eljuttatni és véleményüket megkérni. Az OKNT ülésről készülő közleményben pedig szíveskedjen a közvéleményt tájékoztatni arról, hogy a bizottság vezetőjeként elhatárolódom az alapprogram kormányrendeletben megjelent változatától.”

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: De ezen már változtatni úgysem lehet, ha jól értem.

DR. SZÜDI JÁNOS: Mindent előlről lehet újra kezdeni, tehát semmi nem lezárt, egy kormányrendelet átírható.

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Értem most már, elnézést, ő nagyon erősen kifogásolja ezt a mondatot.

KÁDÁRNÉ FÜLÖP JUDIT: De hogy konkrétan mit? A kifogása benne nem derül ki?

ELNÖK: Itt a levele.

CSILLAG MÁRTA: Nevelépszichológiai és nevelésméleti szempontból megkérdőjelezhetőnek minősíti ezt a mondatot.

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Ő ért hozzá, és van benne igazság. Annyi ilyen doktriner megfogalmazást olvas az ember, és rálegyint. De ő a szakember.

DR. SZENES GYÖRGY: De nem a gyerekeknek szól ez a dolog, hanem az óvónőknek.

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Tisztelt Tanács! Azt hittem, hogy ez ugyanaz a levél. Keringett az elektronikus hálózatban Maricának egy másik levele is, és ez szerintem ennek a következménye. Ott azt tette szóvá, illetve kereste a szóvátétel lehetőségét, hogy akkor, amikor az OKNT tárgyalta az alapprogramot, akkor lényegében egy olyan záradékkal zártuk, hogy térjünk rá vissza, illetve a létrehozott ad hoc bizottság térjen vissza a végső formába öntés előtt.

Tény, ami tény, ez a gesztus elmaradt. Innentől kezdve Marica, mint ennek a bizottságnak az elnöke, egy bántott ember lett, és nyilvánvalóan az vezérelte, hogy keressen egy olyan mondatot, amelyikben, ha nem marad el ez a gesztus, akkor lehet, hogy egy árnyaltabb, egy pontosabb mondatot talált volna, vagy amelyiket esetleg lehet cikizni. Még egyszer mondom, hogy a sajtóban szintén keringenek már ezek a levelek, nem tudom, melyik lapban jelent meg. Az előbb az Educatiót emlegettük, az Educatio munkatársától is jelent meg egy olyan szöveg, amelyik nemzetietlennek, buzeráns-pártolónak és egyébnek minősíti az alapprogramot, erre a szövegre hivatkozva. Tehát elindult egy hullám.

Ha a bizottság látta volna a szöveget, akkor lehet, hogy Marica ma híve lenne az alapprogramnak, így pedig az ellenzékbe vonult, ez ennek a tükre tulajdonképpen. Sándor Csilla a szerzője ennek a cikknek.

DR. SZEBEDY TAS: Én is olvastam és hallottam ilyen cikkeket. Valóban a nemi sztereotípiák, ha a kákán csomót kell keresni, az jelentheti azt, hogy a férfineműnek nem feltétlenül kell férfiként, és a női neműnek nőként viselkedni. Ezt majd később eldönti, mint ahogy a vicc mondja. *(Derűltség.)* De ha azt a kifejezést hagyná ki a szöveg, hogy „a nemi sztereotípiák erősítését” és helyette azt mondaná, hogy elősegíti a társadalmi egyenlőséggel kapcsolatos előítéletek lebontását, szerintem ebbe már kevésbé lehet ezt az előző tartalmat belevinni.

KÁDÁRNÉ FÜLÖP JUDIT: Én ebben a mondatban azt gondoltam, hogy az a probléma, hogy igenis, az a jó, ha a fiúk autót vezetnek, a lányok pedig mosogatnak. Nem? Ezen kívül semmi más nem jutott az eszembe. *(Dr. Mihály Ottó: A „nemi jelleg” kifejezés szerepel.)* Igen, és társadalmi egyenlőségről és nemi társadalmi szerepekről van szó. Itt szó nincs egyéb szerepekről.

DR. SZENES GYÖRGY: Bocsánat, azt gondolom, hogy erre a szintre nem kellene lemenni. Azt gondolom, hogy ez már olyan minősíthetetlen, hogy valaki ilyesmiket gondol ebbe bele, azt gondolom, hogy ez már....

ELNÖK: Marica konkrét kérése az volt, hogy mi mondjunk véleményt, és határolja el magát az Országos Köznevelési Tanács. Nekem az a véleményem, hogy ő tegyen közzé egy közleményt három sorban a Köznevelésben, hogy ő ezzel a három szóval nem ért egyet, elhatárolja magát. *(Görbe László: Tudomásul vesszük, hogy elhatárolja magát!)*

DR. MIHÁLY OTTÓ: Én nem tudom elhatárolni magamat, mert ebben a dologban nem arról szól, amit ő ebbe belegondolt.

ELNÖK: Az a kérése, hogy vegyük tudomásul, hogy ő elhatárolja magát.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Ő azt kéri, hogy foglaljunk állást. Tehát ha én nem tudom elhatárolni magam, ha nekem ez jó, akkor határolja el ő magát.

ELNÖK: Görbe László javaslata remek: tudomásul vesszük, hogy ő elhatárolja magát.

DR. SZEBEDY TAS: Én kiegészíteném egy mondattal, ha lehetséges, és lehet, hogy segítene a helyzeten, hogy az OKNT sajnálatosnak tartja azt, hogy nem volt mód a bizottság elnöke számára a szöveg újra kontrollálásának, tehát nem kapott lehetőséget, és ennek következtében tudomásul veszi, hogy a megváltozott szövegtől elhatárolja magát.

DR. SZENES GYÖRGY: Az első részével teljesen egyetérték, hogy sajnos, nem került vissza, de nincs mitől elhatárolódnia.

DR. SZEBEDY TAS: Ő határolja el magát amiatt, hogy ő nem szólhatott bele ebbe a változásba.

DR. MIHÁLY OTTÓ: De nem azért határolja el magát, hanem azért határolja el magát, mert ez a mondat neki nem tetszik. Nem azért határolja el magát, mert nem tudta még egyszer kontrollálni. Én értem. Ez egy sérelem. Mondjuk azt, hogy tudomásul vesszük ezt sajnálattal, és azt is tudomásul vesszük, hogy ő ettől a mondatától elhatárolja magát, csak ne kössük egybe, mert a kettő nem igazolja ezt.

DR. SZENES GYÖRGY: Azt azért tegyük hozzá, hogy ebben nem találunk semmit...

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Ez mondjuk túlzás, mert én azt mondanám, hogy javítana a szövegen. Nem dramatizálni akarom, de javítana a szövegen, ha a „nemi sztereotípiák erősítése” kifejezés kikerülne, mert nekem is vannak unokáim. A fiúgyerek első dolga az volt, aki három éves, hogy hozzányúlt a technikai kütyühez és szétszedte. *(Dr. Nahalka István: De ez nem sztereotípiá.)* Az óvónő azt tanítja a gyerekeknek, hogy fiacskám, te fogod a fát vágni, mert az autóvezetés ma már nem téma, szóval szerintem nincs funkciója az óvodában, de az iskolában igen...

DR. SZEVEDY TAS: De ez a két gondolat jó, hogy sajnálatos, hogy nem tudta újra átnézni, az OKNT tudomásul veszi az elhatárolódását.

ELNÖK: Egyetértek. János!

DR. SZÜDI JÁNOS: Nem szeretek kötözködni, de ha már mindenki kötözködik, én is hadd kötözködjek. A honlapunkon minden kint van. Tehát ahogy egy rendelet kimegy a házból, nyilvános. Most lehet, hogy fel kellett volna kérni a kolléganőt, nem tudom, de azért ennél bonyolultabbak a folyamatok és soha nem érünk a végére, mert van egy véleményező testület, amelyik dolgozik. Azért szögezzük le, hogy ez nem szerzői jogi munka, mert ez jogszabály, és ilyen értelemben ehhez szerzői jogi jogosítványok nem járulnak.

A miniszternek az a feladata egyrészt, hogy ideadja az anyagokat, másrészt utána már neki kell eldönteni, hogy ebből mi lesz, mert a kormány előtt ő felel. Lehet, hogy ez a mondat engem nem zavar, csak annyiban nem igaz, hogy a honlapunkon az első pillanattól kezdve minden rajta van, ezért kivételesen meg is dicsérték a minisztériumot, hogy kitűnően odaadunk mindent, mindenkinek. Úgyhogy az esélye megvolt, azt lehet sajnálatosnak venni, hogy nem adtuk oda a kezébe, mert ez így volt. Tehát valóban nem kértük fel.

Én nem tudok egyébként ilyen döntésről vagy záradékról... *(Dr. Mihály Ottó: A nemi sztereotípiákhoz nem alkalmazkodtunk!)* Ráadásul amikor elindul egy államigazgatási és közigazgatási egyeztetés, olyan határidők vannak, onnan bekerül egy kerékbe, kitűzi a kormány a napirendjére, tehát akkor már abba olyan nagyon nem lehet belenyúlni. Még egyszer: ha mi ragaszkodunk minden egyes szóhoz, akkor ebből a világon soha nem lesz semmi. Tehát akkor még ma is küzdhetnénk az összes minisztériummal.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Kérdezhetek valamit? Tehát az egyeztetés során itt elkészült egy szöveg. Ez egy előkészítő szöveg, mert ezután jön a kodifikáció, és abban egy egyeztetési folyamat. Ez a dolog az egyeztetési folyamatból így került ki. Ebben a pillanatban neki semmi köze hozzá. Neki rosszul esett, hogy úgy született egy kormányrendelet, hogy nem az ő szíve szerint van benne egy mondat. De azt nem igényelheti, mert ezután akkor azt fogja igényelni, hogy a kormányrendeletet adják neki vissza, miután már kormányrendelet, hogy kijavíthassa, és akkor az lesz a végső szöveg. Nem tudom, világos-e a különbség ebben a dologban.

Szóval egy kodifikált szöveggel kapcsolatban el tudom fogadni, hogy neki ez a dolog nem tetszik. Tudomásul vesszük azt, hogy ő ettől elhatárolódik, de ugyanúgy tudomásul vehetem még 70 emberét vagy 80-ét, 100-ét, aki mondjuk nem írt egy ilyen cikket.

DR. SZÜDI JÁNOS: Ugyanígy volt a NAT-tal is. Ottó tudja, hogy amikor elment, és akkor minden minisztériumnak jön a dilije, hogy nincs benne a kis puska, a motorvezetés, a gazdasági számítás, a nem tudom, micsoda, és akkor mindenki mondja. Jön a ombudsman kér valamit, az állam keresi, hogy hol vannak a pénzügyi, gazdasági számítások, az ÖTM keresi, hogy hol van a mit tudom én, micsoda. Tehát nem olyanok a jogszabályok, nem úgy születnek meg, ahogy ezt mi állandóan szeretnénk és elképzelnénk. Ez is kiegészült ezzel a mondattal, de itt sikerült megjeleníteni, és én ennek örülök, mert végül is a dokumentum a pedagógusoknak tetszik, tehát az eddig megtartott értekezleteken, ahol ott voltak az óvónők, nekik ezzel nem volt gondjuk. Tehát akkor feltehetően ők tudják, hogy a kislány is kaphat kalapácsot, és a fiú is kaphat vasalót, és akkor már eleget tettek nagyjából ennek a mondatnak. És ha a nők a tévében bokszolnak, most már az is egészen gyönyörű látvány, úgyhogy nekem sem okozott gondot.

ELNÖK: Akkor csak annyiban kellene módosítani azt, amit mondtál, hogy a mondat első felét hagyjuk el. *(Zaj, közbeszólások.)*

KÁDÁRNÉ FÜLÖP JUDIT: Elnök úr, szerepemnek megfelelően, mert engem János azért hívott ide, hogy EU. Az EU csináltatott egy olyan tematikus tanulmányt, hogy gender equality, vagyis nemek társadalmi egyenlősége. Nekünk ki kellett tölteni egy kérdőívet, amiben végigkérdezték azt, hogy milyen dokumentumokban szerepel az, hogy a nemek társadalmi egyenlősége, hogyan nyilvánul ez meg jogszabályokban, tantervekben, oktatási programokban, a gyakorlatban, a tankönyvekben.

Tehát egyáltalán nem volt alaptalan az SZMM-nek ez a kérdése, mert nekik kell kétvétenként ezeket a jelentéseket írni, és mindig kapnak mellé egy árnyékjelentést is, amiben viszont elmondják, hogy igen, viszont a valóságban, ha elmegy egy munkaügyi központba állást keresni, akkor annak a nőnek, akinek gyereke van, ráadásul még alacsony az iskolai végzettsége, és netalán sok gyereke van, és netalán még a bőre is barna, az holtbiztos, hogy nem kap munkát. És ezt nagyon komolyan veszik.

Úgyhogy azt is lehet mondani, hogy ezt azért is bele kellett tenni.

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: De Judit, ezt nem mondja komolyan, mert amit mondott, egy nagyon súlyos probléma.

KÁDÁRNÉ FÜLÖP JUDIT: Bocsánatot kérek, ez az óvónőnek szól, és nemcsak erről van szó, hanem arról is szó van, hogy különösen az alacsonyan iskolázott társadalmi rétegekben nagyon elnyomott helyzetben vannak a nők, és amikor a gyereket elküldik az óvodába, akkor ezt a sztereotípiát, amit nyilván az anyák és az apák adnak tovább, ezt nem szabad tovább erősíteni. Ez egy gyenge megfogalmazás, amikor azt mondjuk, hogy ne erősítsék tovább. Tehát igazából a lebontásról lenne szó, és nemcsak ennek a lebontásáról, hanem mindenféle sztereotípiának a lebontásáról, mert ettől marad olyan a társadalom, amilyen, csak még rosszabb is.

DR. SZÜDI JÁNOS: Annyit mondjal már el, Judit, hogy olyan sok dokumentumot nem tudunk kimutatni.

KÁDÁRNÉ FÜLÖP JUDIT: Nem bizony, úgy kerestük!

DR. SZÜDI JÁNOS: Mondjuk a nemzeti alaptantervben hál' istennek benne van...

KÁDÁRNÉ FÜLÖP JUDIT: Megkérdezték, de úgy kérdezték meg, hogy a főszövegben, az alszövegben, témánként? Tehát végig kellett mennünk a kulcskompetenciák szintjéig, és az alatt már szinte semmit nem találtunk.

ELNÖK: Most korlátozódjunk arra, amiről szó van, hogy tudomásul vesszük, hogy elhatárolja magát.

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Annyit hadd fűzzek hozzá, hogy az alapprogram szakmai legitimitása tényleg nyert volna azon, hogy ha ez a bizottság, amelyik egyébként nem a dolog véleményezésére hivatott, hanem arra kaptunk megbízást, hogy az első fogalmazványt, tehát a szakmai szöveget megalkossuk, ez benne van a jegyzőkönyvben, hogy ezt a szöveget kérte volna vissza a bizottság. Ha ez a gesztus megtörtént volna, akkor szerintem Marica is az alapprogramnak egy biztos stabil támogatója lett volna. Ezt a dolgot azért fontosnak tartom.

DR. SZEVEDY TAS: Tehát ne hagyjuk egy ilyen ellenséges helyzetben, ez egy udvariassági gesztus.

DR. MIHÁLY OTTÓ: A következő ülésen mondjuk el neki, de ne keverjük össze a dolgot és a coachingot. A coachingot meg kell csinálni, el kell végezni, ő megsértődött, de 70-en sértődhetnének meg, mert egy szakmai szöveget kértek és ez nem az. Tehát én ezt a két dolgot nem tudom összekeverni. Akkor elfogadom azt, hogy neki jogosultsága van arra, hogy utólag is ellenőrizze a kodifikált szöveget. Én ezt nem tudom elfogadni. Megértem a sértődését, itt következő alkalommal mondjuk el neki, hogy egyetértünk, de egy közleményben én nem fogom ezt megszavazni. Itt 70-en sértődhetnének meg, ha visszagondolunk az elmúlt időszakra, hogy a javaslatainkat, a mondatainkat nem láttuk aztán viszont a különböző kormányrendeletekben, állandóan szaladgálhatnánk egy táblával itt, a parlament előtt.

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Itt másról is szó van azért, mert mi megtárgyaltuk az óvodai programot, megdicsértük, boldogok voltunk, és aztán van nekem is olyan visszajelzésem mástól, hogy a végleges szöveg egy kicsit megváltozott, tehát rontottak rajta magyarul. Tehát ha mi már egyszer megtárgyaltuk és jóváhagytuk, akkor nem illik utána, nem tudom, hogy hol, kik, miért, rontottak. Nem mondom most nevet, mert nem hatalmazott fel, hogy ki panaszkodott erről.

DR. SZÜDI JÁNOS: Mi az, hogy rontottak, te azt állítod, szerintem javított. *(Dr. Karlovitz János: Jó, állapotunk meg akkor, hogy változtatott rajta.)*

DR. SZENES GYÖRGY: Az a helyzet, hogy mi véleményező szervezet vagyunk. Mi elmondtuk a véleményünket, és ha ezután valakinek más a véleménye, akkor más a véleménye. Ezért nem lehet megsértődni.

Amit Ottó mondott, még azt hozzátenném, hogy nekem ehhez az elhatároláshoz semmi közöm nincsen. Tehát ha most arról beszélgetünk itt, hogy most változott, akkor

szerintem jó irányba változott a szöveg, mert ennek tényleg benne kell lenni, amit Judit mondott, abban totálisan igaza van ezekről a sztereotípiákról.

Tehát azt kell mondanom, hogy ő a szövegtől is elhatárolódik, de nekem ez tetszik, ami ide le van írva, és ebbe én nem akarok semmit ilyen módon belemagyarázni, pedig biztos, hogy mindenbe lehet. Úgy értem, ahogy én ezt szövegértő módon el tudom olvasni.

ELNÖK: Az a legkorrektebb, amiről szó volt, hogy tudomásul vettük, hogy ő ettől elhatárolódik.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Teljesen egyetérték veled, ugyanakkor azt mondom, hogy engem ne szorítson bele abba a helyzetbe, hogy én most ebben a dologban állást foglaljak. Azt pedig tudomásul veszem, hogy ő állást foglal. Azzal egyetérték, hogy a coachingot csináljuk meg, nem jó, ha valakiben van rossz érzés.

ELNÖK: Tehát elmegy egy válaszlevél, amelyben közlöm, hogy az OKNT tudomásul vette, hogy ő elhatárolódott. Ez az OKNT határozata. Azon kívül ennek a levélnek lehet egy olyan bekezdése, és akkor Laci óhaja is teljesül, hogy egyébként nagyon sajnáljuk, hogy nem tértünk vissza arra, hogy...

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Én elfogadom, amit Ottó javasolt. Majd ha eljön az a pillanat is, amikor az OKNT beszámol önmagáról önmaga előtt, akkor majd nyilván számot adunk róla, hogy volt, amit végig tudtunk követni, volt, amikor kaptunk választ. Gyűlnek a padláson ezek a meg nem válaszolt beadványok. Amikor majd elszámolunk a tartalommal, a dátumokkal, akkor majd én emlékezni fogok rá.

ELNÖK: Akkor ezt le lehet zárni?

DR. SZÜDI JÁNOS: Köszönöm a tisztelt OKNT-nek, hogy időt szakított erre.

ELNÖK: Én is köszönöm a jelenlétüket. Egyébként tájékoztatót kaptunk, erről nem kell szavaznunk.

Azt a kérdést teszem fel, hogy kaptunk négy jogszabály-tervezetről vagy rendelettervezetről tájékoztatást a minisztériumtól. *(Csillag Márta: Azt javaslom, hogy együtt!)*

DR. SZENES GYÖRGY: Szabad egyet kérdezni? Ezek olyan feladatok, amelyek januártól ketyegnek az iskolában, vannak olyanok is benne. Lehetne-e esetleg valamikor az életben azt megcsinálni, hogy ezek a pénzek valamikor tényleg a fenntartóhoz kerülhessenek, illetve az iskolához kerülhessenek? Ne a második félévben, hanem januártól, februártól kezdődően? Mert mondjuk az érettségi egy külön téma különben is, de mondjuk az SNI-s dolgok, a gyakorlati oktatás támogatása, a szakiskolai felzárkóztatás, hadd ne soroljam. Tehát jó néhány folyamatosan mehet. Szeptemberben elkezdődött a tanév, és megy végig, a pénz pedig kellene, a pénz pedig nincs meg. Most, ha ez a jogszabály kijön, akkor majd megy a fenntartóhoz, a fenntartó majd megigényli, és aztán majd valamikor május 40-ben megérkezik a pénz az iskolához. Ez a probléma. Különben ami le van írva, az jó.

CSILLAG MÁRTA: Sajnos, nem lehet. Hogy egészen őszinte legyek, maga a pályáztatás is általában másfél-két hónap. Ráadásul ha Gyuri ott lett volna a KT-ban két nappal ezelőtt, ahol én, ott az önkormányzati oldal azt fogalmazta meg, hogy egy kicsit toljuk

kijebbn a határidőket, mert három hét, amíg a képviselő-testület elé terjesztik azokban az esetekben, amikor a testület nem adja le a jogkört a polgármesternek vagy valamelyik bizottságának az szmsz-ében.

Sajnos, kitolni se nagyon szeretnénk, ugyanakkor ennek a pályáztatásnak van egy fizikai ideje, amit nem tudunk lerövidíteni. De a jó szándékunkat remélem, azért érzékeli, hogy most itt vannak ezek a rendeletek, és gyakorlatilag az államigazgatási körön túl vagyunk, úgyhogy ha átvezettük a változtatásokat, akkor lévén, hogy nem kormányrendeletéről van szó, hanem miniszteri rendeletekről, igyekszünk ezt minél előbb kiadni és minél előbb eljuttatni, különösen a foglalkoztatási pótlékokat, az osztályfőnöki pótlékot és a gyógypedagógus kollégák pótlékait.

Az érettségi pótlékot pedig azért nehéz előbb odaadni, mert ki kellene derülnie, hogy hány gyereket tetszenek érettségiztetni. Tehát annak az adatbázisnak a felállítását azért csak meg kell hogy várjuk, mert az alapján adjuk ezeket az előlegeket oda.

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Kérdeznék, hogy ez a támogatás megfelel nagyjából az előzőnek vagy több egy kicsit, mint volt, vagy kevesebb? És ennek a költségvetésben már gondolom, meg is van a fedezete. *(Dr. Mihály Ottó: Még megvan.)*

CSILLAG MÁRTA: Néhány ponton változott, csökkentek az összegek, növekedtek a jogcímek sok esetben. Tehát elmondom, hogy mik az új jogcímek ebben a legvastagabb, legnagyobb rendeletben, amely az „Egyes sajátos közoktatási feladatok” címet viseli. Eddig az Arany János Kollégiumi programra nem volt finanszírozás ezen az úton, most, miután a költségvetési törvény nem tette lehetővé már évek óta, hogy a felsőbb évfolyamosok is kapjanak forrást, most ez ide beépült. Azokat, amelyeket régen is megtartottunk, tehát az SNI-s gyerekek szakkönyve, a szakiskola, az iskolai gyakorlati oktatás, ezek régi jogcímek, ellenben új jogcím feltétlenül a pedagógus szakvizsga és továbbképzés támogatása.

Talán emlékeznek, amikor a költségvetést vitattuk, akkor volt arra kérés itt, ebben a testületben is, hogy valami megoldás szülessen azoknak a kollégáknak a felsőoktatási tanulmányainak támogatására, akik ezeket a tanulmányokat megkezdték ezt megelőzően. Ebben a rendeletben erre javaslatot teszünk. Pillanatnyilag minimum úgy látjuk, hogy 50 ezer forintot tudunk biztosítani félvévenként. Amennyiben a második félévre már kevesebb hallgatója jut a közoktatásnak, tehát az első félévben többen befejezik, akkor ez az összeg változhat és növekedhet is.

Tehát ezek a változások vannak. Nagyon fontos változás, ami bonyolítási, hogy van egy lehetősége az intézményeknek arra, vagy a fenntartóknak, hogy amennyiben elmulasztották a pályázatot beadni, akkor 5 napon belül igazolási kérelemmel forduljanak és pótolják. Tavaly sajnos, az érettségi díjak esetében tapasztaltuk, hogy a második részletét elfelejtették így szeptember táján a fenntartók, nagy iskolafenntartó önkormányzatok benyújtani, megyei jogú városoknak került el a figyelmét, és mivel jogvesztő volt, gyakorlatilag elveszítették a támogatást. Ezért beépítettünk, most javasolunk beépíteni egy kikaput, hogy amennyiben az ügyintéző eltörte a lábát, vagy bármifajta vis maior történt, akkor tudjanak benyújtani megfelelő határidőn belül pótléigényt. Köszönöm szépen.

GÖRBE LÁSZLÓ: Tavaly az érettségi vizsgákra összesen 3128 forintot kaptunk, 2 ezer forintot előleget, most 1500 forint előleg van. A pótlása várható lesz?

CSILLAG MÁRTA: Az összeg kevesebb. A tavalyi költségvetési törvényben 1,1 milliárd forint volt az önkormányzatok támogatására a középszintű érettségi vizsgákhoz. Most ez az összeg, ha jól emlékszem 540 millió forint. Tehát ez az összeg csökkent, amit a

költségvetési törvény elfogadott. Ez az összeg is úgy került vissza a költségvetési törvénybe, mert az első javaslatban nem is szerepelt, csak módosító indítványokkal került be. Sajnos, csak azt tudjuk elkölteni, amit a költségvetési törvény 5. számú melléklete tartalmaz.

ELNÖK: Van-e még kérdés?

DR. SZEBEDY TAS: A továbbképzési támogatás, az 50 ezer forint milyen kalkuláció szerint van, mert az érthető a szövegből, hogy annyi van. Arra hívnám fel a figyelmet, hogy a továbbképzési támogatásnak az egyik évről a másikra való megszűnése elég sok intézményben olyan gondot jelentett, hogy egy 5 évre vagy 7 évre szóló továbbképzési programban és helyi továbbképzési tervben be voltak osztva a kollégák, hogy ki, milyen formában szerez ilyen-olyan másoddiplomát vagy szakvizsgát. Ezeknek a költsége, tehát ha nulla forint a támogatás, én a közvetlen környezetemben látom, hogy rengeteg pedagógus visszamondja és félbehagyja a képzést, mert saját finanszírozásban nem tudja vállalni. Gondoljunk bele, hogy 80-100 ezer forintot vagy annál kevesebb pénzt visz haza, különösen mondjuk egy alsó tagozatos tanár, akinek ilyen éves viszonylatban a továbbképzésére vonatkozó keret létfontosságú lenne. Az 50 ezer forint miről szól? Az egy ilyen résztámogatás? Ugyanis nem ennyibe kerülnek ezek a képzések.

CSILLAG MÁRTA: Vélhetően ez egy hozzájárulás, 120 ezer forintos volt az átlagos felsőoktatási képzési támogatás a közoktatásban egy-egy félévre. Ez olyan reális is, ha ismerjük az árakat. Felmértük, hogy hány olyan kolléga van, aki folyamatosan képzésben vesz részt ebben a költségvetési évben, és úgy emlékszem, hogy 4500-an vannak. Tehát olyan százezer forintot tudtunk kalkulálni, ennyi volt a költségvetési keretünk a két félévre, amennyiben két féléve van, mert lehetséges, hogy éppen zárja a félévét, mert nem volt annyira differenciált a felmérés, hogy azt is megkérdezte volna, hogy mikor fejezi be a kolléga a képzését.

Felhívnám azért a figyelmüket arra, hogy 7 milliárd forintot költenek el most a közoktatási intézmények a szeptemberben induló felsőoktatási képzésekre, amint ezt az imént is említettem. Természetesen ennek csak egy részét kapja a felsőoktatás, a másik része a közoktatási intézményben marad természetesen, mert ott pótolják a pedagógus munkaerejét és munkaidejét, és a harmadrésze pedig a pedagógusé, akinek az utazási költségeit, a jegyzetvásárlási költségeit és a szállásköltségeit is téríti ez az új rendszer. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e még kérdés? *(Nincs jelzés.)* Akkor annyit mondhatunk a jegyzőkönyv számára, hogy a tájékoztatást meghallgattuk, a kérdéseinkre választ kaptunk. Köszönjük.

Két levelünk van. Van a Magyar Drámapedagógiai Társaságtól egy levél. Laci, mit tegyünk vele?

DR. TRENCSENYI LÁSZLÓ: Én a magam részéről úgy gondolom, akkor vagyunk következetesek magunkhoz, ha ezt a kérést támogatjuk, hogy a tanév rendje előkészítésénél – ott szoktak előjönni a tanulmányi versenyek - kérjük a minisztériumot, ezt a támogató álláspontunkat vegye figyelembe.

Itt korrektül úgy jártak el, ahogy a minisztériumtól a levelet kapták, hogy játsszatók még egy kicsit, és ha még mindig akarjátok, akkor majd számolunk veletek, és ez a korrekt válasz. Amikor annak idején, ezt 2008-ban vitattuk, akkor én azt mondtam, hogy ha a NAT-ot vállaltuk, akkor a NAT-ban foglalt műveltségi területek és tantárgyak egyenértékűek, tehát akkor a drámának is jár OKTV. Ezt akkor túl radikálisnak minősítette, talán nem is az OKNT,

hanem a minisztérium, itt most futottak még egy kört, tehát szerintem jöhet, aminek jönnie kell.

ELNÖK: Akkor nincs más levelünk, amivel foglalkoznunk kell. Köszönöm a megjelenést.

DR. TRENCSÉNYI LÁSZLÓ: Akkor magadévá tetted az álláspontomat? Bár határozni már nem tudunk, de...

ELNÖK: Abszolút.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Én is azt javaslom, hogy legyünk következetesek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az ülést bezárom.

(Az ülés végének időpontja: 13 óra 50 perc)

Dr. Loránd Ferenc
a bizottság elnöke